

INTAI SAMUEL

Introducere

„Pentru sustinerea interesului cititorului, I Samuel este ne'intrecndt. Nu numai ca aceasta carte ne prezintă o istorie bogată în evenimente, ci evenimentele din aceasta secțiune a istoriei se Impletează cu biografiile a trei personalități de rasunet - Samuel, Saul și David, în jurul cărora se capătolează cartii.“
-J. Sidlow Baxter

I. Locul unic in Canon

Fara 1 si 2 Samuel in Canonul Vechiului Testament ar exista un mare gol. Initial o singura carte, Samuel a fost prima oara Tmpartita Tn doua carti cu prilejul traducerii Septuagintei, din ratiuni de convenient^. Toate traducerile Vechiului Testament care au urmat au pastrat aceasta divizare a lui Samuel Tn doua carti separate, inclusiv Bibliile ebraice.

Milioane si milioane de copii evrei si crestini au lost Tncantati si edificati de istoriile lui Samuel, David si Goliat, David si Ionatan, precum si de pasajele care se occupa de fuga lui David de Saul, de buna-tatea pe care i-a aratat-o David lui Mefiboset si de durerea profunda pe care a resimtit-o David la auzul vestii despre razvratirea fiului sau, Absalom, si mai tar-ziu a mortii sale.

Pe plan mai apropiat de doctrina, cititorii mai maluri au studiat Legământul Davidic si groaznicile paralele dintre pac&tuirea lui David cu Batseba si consecintele care n-au intarziat sa se arate Tn viata proprietilor sai copii.

Intai si Doi Samuel formeaza o puncte de legatura Tntre judecatorii si Tntemeierea spitei regale a lui David. Aceste doua carti ocupă un loc unic Tn istoria Israelului.

Samuel este auloru! cSrtii cu acelasi nume, divizata ulterior Tn 1 si 2 Samuel, paternitatea sa se

II. Paternitatea

Desi traditia ebraica sustine ca

poate aplica doar la evenimentele *din tim-pul* vietii sale (1:1—25:0-¹) O mare parte a materialului din aceste carti are loc Tnsa *dupa* moartea profetului Samuel.

E posibil ca unul din profetii tineri care au studiat sub Tndrumarea lui Samuel sa li scrie carica, Tncorporand Tn ea propriile scrieri ale lui Samuel. O alia posibilitate este ca Abiatar, preolul caruia Ti revineadaatoria de a conseama atent deslasurarea evenimentelor, sa fi compilat carlea Samuel. Abiatar a fost un asociat intim al lui David, Insotindu-l chiar Tn exilul acestu-ia.

ni. Data

Data aparitiei carti lor 1 si 2 Samuel este imposibil de precizat. Prima parte ar putca

safi fost redactata Tn jurul anului 1000 Cr. Faptul ca nu se face nici o referire la cap-tivitatea Israelului (722 T.Cr.) reiese am a in mod cert o data anterioara acelui eveniment. Unii cred ca avand in vedere rcleri-rile la „Israel” si „Iuda”, carteza va fi lost compusa Tn mod cert dupa anul 931 T.Cr.. cand a avut loc scindarea monarhiei Tn aceste doua regate. Dar e de conceput ca unii termeni sa fi intrat Tn uz chiar Tnainte de scindarea Tmparatiei, dupa cum si Tn istoria Americii termeni ca „yankei” si „sudisti” au circulat chiar Tnainte de izbuc-nirea razboiului de secesiune, Tn 1861.

IV. Fondul si tema cartii

1 si 2 Samuel consemneaza relatiile lui Dumnezeu cu Israel din secolul al doi-

266

1
Samue
l

sprezeceiea pana Tn secolul al zecelea vantarea lui Dumnezeu. Inima lui a lost inainte de Cristos. *Samuel* (profetul-judeca- curata si inchinata pe de-a-ntregul tor), *Saul* (regele repudiat) si *David* (regele Domnului, Tn contrast cu inima lui Eli, care pastor) sunt personajele principale Tn jurul neascultatoarc. carora se constituie naratiunea. Tema cartii Samuel este modul Tn care

Samuel a fost ridicat de Dumnezeu pen- Dumnezeu, adevaratui Regc al Israelului, tru ca prin el saseTncheie perioadajudeca- la cererea poporului, a delegat suverani- torilor si sa fie inaugurata era regilor. El a tatea regala mai Tntai lui Saul, iar apoi iui trait Tntr-o vreme Tn care a asistat la esecul David si spitei sale. Eugene Merrill subli- preotiei (reprezentat prin purtarea lui Eli si niaza trasaturi din cartea Samuel care con- a fiilor sai) si la introducerea slujbei profe- cordS cu tonul Tntregii Bibliei: tice. Samuel a fost ultimul dintre judecatori si primul dintre profetii acestei perioade Tot prin intermediul casei regale a lui David (dar nu si primu! profet din Scriptura, vezi Fiul sau mai mare, Isus Cristos, avea sa sc Tntru- Gen. 20:7). Lui i-a revenit de asemenea peze. Cristos a exercitat cu desavarsire calitatea cinstea de a-1 fi uns pe primul dintre regii de rege Tn viata Sa, asigur&nd prin moartea si Israelului. Desi era levit, nu descindea din Tnvirea Sa temeiul pe baza cSruia toti cei care familia lui Aaron. Totusi a slujit ca preot, cred pot domni cu jji prin El (2 Sam. 7:12-16; Ps. dupa cate se pare beneficiind de binecu- 89:36-37; Is. 9:7).²

SCHITA

I. SLUJBA LUI SAMUEL PANA LA UNGEREA LUI SAUL (cap. 1-9)

- A. Nasterea si copifaria lui Samuel (cap. 1)
- B. Cantarea Anei (2:1-10)
- C. Eli si fiisairai (2:11-36)
- D. Chemarea lui Samuel (cap. 3)
- E. Chivotul iui Dumnezeu (cap. 4-7)
  - 1. Capturarea chivotului (cap. 4)
  - 1. Puterea chivotului (cap. 5)
  - 1. Restaurarea chivotului (cap. 6, 7)

F. La cererea israelitilor, este ales un rege (cap. 8, 9)

II. DOMNIA LUI SAUL PANA LA REPUDIEREA SA (cap. 10-15)

- A. Ungerea si confirmarea (cap. 10, II)
- B. Mustrarea si porunca data poporului (cap. 12)
- C. Neascultarea si repudierea (cap. 13-15)
  - 1. Jertfa pacatoasa adusa de Saul (cap. 13)
  - 1. Juramintele pripite rostite de Saul (cap. 14)
  - 1. Ascultarea incomplete a lui Saul (cap. 15)

in. VIAT/A LUI DAVID PANA LA MOARTEA LUI SAUL (cap. 36-30)

- A. Ungerea de catre Samuel (cap. 16:1-13)
- B. Slujireapentru Saul (16:14-23)
- C. Infningerea lui Goliat (cap. 17)
- D. Casatoria cu Mical (cap. 18)

E. Fugade Saul (cap. 19-26)

1. Loialitatea lui Ionatan (cap. 19, 20)
1. Bunatatea aratată de Abimelec fata de David (cap. 21)
1. Scaparea lui David și uciderea de către Saul a preotilor (cap. 22)
  1. Tradarea Cheilei (cap. 23)
  1. Saul este crutat (cap. 24)
  1. Nechibzuinta lui Nabal (cap. 25)
  1. Saul este crutat a două oară (cap. 26)

F. Traiul in Filistia (cap. 27-30)

1. Achizitionarea Ticiagului (cap. 27)
1. Prezicerea pierzarii lui Saul (cap. 28)
1. Demobilizarea lui David de catre Achis (cap. 29)
1. Infrangerea amalecitilor (cap. 30)

IV. MOARTEA LUI SAUL (cap. 31)

COMENTARIU

I. SLUJBA LUI SAMUEL PANA LA

s-a convins de seriozitatea ei, a binecuvantat-o si a trimis-o în pace. Ana era preocupata de infertilitatea ei fizica. Noi ar trebui sa plangem pentru infertilitatea noastră spirituală.

1:19-28 Cand rugaciunea Anei a fost ascultata, ea a pus copilului numele de Samuel (*auzit de Dumnezeu*)[^] pentru ca el a fost „cerut de la Domnul.” Dupa ce Samuel a fost intarcat, ea l-a dus la casa Domnului, tricreditandu-l lui, un act irevocabil de dedicare. De la bun începere, copilul i-a ajutat pe preoți și a slujit înaintea Domnului. Samuel este inclus în propozitia de la sfârșitul

UNGEREA LUI SAUL (cap. 1-2)

9) A. Nasierea și copilaria lui Samuel

(cap. 1)[^]

1:1-10 Intai Samuel mcea cu prezentarea lui **Elcană** și a celor două solii ale sale **Ana (Hannah)**, în ebraica, având sensul de *har* și **Penina (perla)**. El era un levit din **Ramataim Tofim** în **Efraim**, de unde și denumirea de **efraimit** care î se aplică în versetul I (cf. ! Cron. 6:22-28). Fiind o cronică istorică demnă de toată încrederea, Biblia consemnează poligamia, desi nu o aproba niciodata. Exact ca în cazul lui Lea și Rahela, o sotie a fost rănică, pe cand cealaltă a fost stearpa. Acest lucru a provocat aparția unei rivalități în această familie, deoarece desi **Ana** nu avea copii, era mai iubită de sotul ei. Cand familia facea pelerinajul anual la **\$ilo** pentru a celebra una din sărbătorile Israelului, Ana primea o porție dubla din ofranda de pace (v. 3-5). Acest lucru i-a atrăsă usturătoare impunșaturi din partea Peninei. An de an înepaturile ei o răneau tot mai profund, și cand, în cele din urmă, copleșita de disperare, Ana a adus chestiunea înaintea Domnului la cortul întâlnirii.

1:11-18 Ana jurase că dacă Dumnezeu îi va da un copil de parte barbatească, ea îl va mergea Domnului. Copilul va fi nazireu, din nastere. Bishop oferă următorul sfat:

Modul în care putem obține orice

B. Cantarea Anei (2:1-10)

Devotamentul sotiei și fiului lui Elcană contrastează puternic cu depravarea familiei lui Eli. Dupa ce și-a daruit fiul Domnului, Ana și-a varsat înima într-o cantare de multumire. Cuvintele ei au dezvaluit o profunda cunoaștere launtrică a lui Dumnezeu, a caracterului Său și a lucrarilor Sale. Rugaciunea pare să contină mustrari la adresa Peninei, pentru numeroasele cuvinte înepatoare pe care le rostise la adresa Anei, dar ele trăiesc la nivelul unei simple certuri de familie, abordând un plan profetic și referindu-se la triumful viitor al Israelului asupra dusmanilor săi, perioada ce va culmina cu domnia lui Cristos. Cantarea Mariei, numita adesea *Magnificat* (Luca 1:46-55), a fost evident influențată de cunoștințele pe care le-a avut Maria despre cantarea Anei.

beneficiu este sa-1 inchinam Tn inima noastră stavei acelu Dumnezeii de la care solicitam acest lucru. În felul acesta Dumnezeu îl va face robului Sau pe plac să se va onora pe Sine.³

Când a vazut batranul preot EH că Ana Tsi misca buzele a crezut că este beată. Dar de mărturie ce aceasta i-a explicat acțiunile ei, el

cunoșteau pe Domnul în sensul că nu fusese salvată prin credința. Trei sunt păcatele ce li se impun: Ti jefuiau pe oameni de partea ce li se cuvenea din jertfa de pace, apoi nu se multumeau doar cu pieptul și pulpa (cf. Lev. 7:28-34). și cereau să li se dea carne înainte ca grăsimea să fi fost oferita Domnului, în calcand astfel legea. În al treilea rand ei voiau să friga carne, în loc să o fierba, punând pe planu! Întai poftele lor carnale. Dacă cineva îndraznea să protesteze, ei luau carne cu forță. Pacatul a fost atât de mare întrucât ei tratau jertfa Domnului cu dispreț.

2:18-21 În contrast cu rautatea lor devotamentul copilului Samuel strălucea puternic, remarcabilă fiind și credința parintilor lui Samuel de a se prezenta în fiecare an la sărbatorile anuale din casa Domnului. Întrucât roadele dintai ale părintelui Anei fuseseră dedicate Domnului, ea a fost binecuvântată cu înca trei fii și două fiice. Este o bună ilustrație a promisiunii lui Dumnezeu: „Dati și vi se va da.”

2:22-26 Abia când Eli a intrat în posesia unor relatari despre faptul că fiii săi erau implicați în acte de imoralitate, i-a mustrat el. Dar a fost mult prea tarziu pentru ca aceste muștrari orale, nu prea aspre, să aibă vreun efect. El și-au împietrit inițiile și mai mult, ajungând să fie împietriți și justiciar, ca Faraon din vechime, caci Dumnezeu luase deja hotărarea de a-i nimici. În tot acest timp, Samuel creștea frumos, curatia lui de inima și bunatarea sa fiind apreciate deopotrivă de Domnul și de oameni. Dacă ne amintim că aceste evenimente au avut loc în timpul judecătorilor, nu trebuie să ne mirăm faptul că preotimea a cazut și ea prada decaderii morale a vremii.

2:27-36 Pe cat de blanda a fost muștrarea adresată de Eli fiilor săi, pe atat de aspră a fost muștrarea Domnului la adresa lui Eli. Un om al lui Dumnezeu caruia nu i se precizează identitatea, a apărut, vestind pierzarea casei preoțesti a lui

Eli. Profetul a început prin a trece în revista chemarea pe care i-a facut-o Dumnezeu familiei lui Aaron ca membrii acesteia să fie preoți și alocatia generoasă de carne pentru întretinerea lor. Apoi l-a mustrat pe Eli pentru că a permis că pofta fililor săi să aibă

ascendent asupra pretentilor lui Dumnezeu (v. 29). Promisiunea anterioara pe care a facut-o Domnul vizand perpetuitatea preotiei a presupus ca preotii vor fi oameni de caracter, cu o buna purtare. Dar din pricina rautatii lui Eli si a casei sale, lor nu avea sa li se mai permita sa funcioneze in calitate de preoti. Nici un membru ai familiei sale nu avea sa atinga varsta senec-tutii. Iar sanctuarul de la Silo avea sa decada. Apoi posteritatea lui Eli avea sa fie umbrata de Tntristare si ru.sine. Mai mult, atat Hofni, cat si Fineas aveau sa moara Tntr-o singura zi, ca semn al certitudinii ca toate aceste judecati se vor Tmplini conform prezicerii.

Pierzarea casei lui Eli s-a implinit Tn felul urmator: omorarea lui Ahimeiec \$i a tuturor filor sai (cu exceptia lui Abiatar) de catre Saul (v. 31; 22:16-20); excluderea lui Abiatar de la preotie, efectuata de Solomon (v. 32, 33; 1 Re. 2:27); .si moartea lui Hofni \$i Fineas (v. 34; 4:11). Eii des-cindea din casa lui Itamar si cand Abiatar a fost exclus ulterior de catre Solomon, pre-otia a fost restaurata casei lui Eleazar, unde trebuia sa se fi aflat tot timpul. Fineas, fail lui Eli, nu trebuie confundal cu Fineas, nepotul lui Aaron (Nu. 25:7, 8).

Preotul credincios promis Tn versetul 35 este Tadoc, din casa lui Eleazar, care a slu-jit Tn zilele lui David si ale lui Solomon. Preotia lui va dainui, chiar Tn timpul Domniei de o mie de ani a lui Cristos (Ez. 44:15). Dardescendentii lui Eli arfidoritsa beneficieze de Tnvestitui'a de preoti nu din dorinta de a-L sluji pe Domnul, ci pur si simplu pentru a avea o sursa permanenta dc carne (v. 36). Multi vad o aluzie mesianica Tn preotul credincios din versetul 35, datorata Tn parte cuvantului totdeauna.

D. Chemarea lui Samuel (cap. 3)

3:1-3 In timp ce Samuel li slujea pe Domnul Tn cortul de la Silo, cuvantul Domnului era rar. Cu alte cuvinte, doar arareori

mai vorbea Domnul oamenilor Tn vedenii. Williams vede Tn primele trei ver-sete o imagine a conditiei morale a Israelului:

Domnea noaptea. Candela lui Dumnezeii era pe

punctul de a se stingeln Templu. Ochii marelui preot se Incep^sasera atat de mult meat nu mai vedea clar. ⁵i atlt el, cat si Samuel dormeau.

Candela lui Dumnezeu se refera la sfes-nic, a carui lumina se stingea la rasaritul soarelui.

3:4-9 Intr-o noapte, cu putin inainte de a se face ziua, Samuel a auzit o voce care-1 chema. A crezut ca este Eli, dar preotul nu-1 chemase. Samuel inca nu li cunostea pe Domnul in sensul ca nu promise incH nici o revelatie directa si personala din partea Lui (v. 7). Dupa ce Samuel a mai auzit vocea incS de doua ori, Eli si-a dat seama ca era Domnul, care II chema pe Samuel. Si astfel b5tranul preot I-a invatat pe Samuel sa spuna: „Vorbeste, Doamne, caci robul tau ascultS," in eventualitatea ca va auzi din nou glasul.

3:10-14 Cand Domnul 1-a chemat a patra oara, Samuel a raspuns: „Vorbeste, caci robul Tau asculta," dupa cate se pare omitand cuvantul „Doamne". Mesajul Domnului a confirmat judecata rostita anterior tmpotriva lui Eli Si a casei sale, si judecata cuprindea probabil si infrangerea Israelului si capturarea chivotului. Tatal purta in egala masura vina pentru purtarea filor sai, deoarece nu i-a mustrat si nu le-a impus restrictii, incercand sa-i abata de la pacatele lor. De fapt ar fi trebuit dati la moarte, in loc sa fie doar mustrati, pentru faradelegile lor. Jertfa nu era suficiente ca sa faca ispasire pentru faradelegea lor. Pierzarea lor era pecetluita si i s-a confirmat lui Eli prin gura a doi martori: Omul lui Dumnezeu (cap. 2) si baiatul-prophet, Samuel (v. 14).

3:15-18 La inceput Samuel s-a temut sa-i spunS lui Eli ce i-a comunicat Domnul, dar dupa un juramant solemn i-a relevat preotului ca va veni judecata. Eli a primit vestea pe un ton de supunere. Negresit el si-a dat seama ca judecata lui Dumnezeu era dreapta. A putut Dumnezeu

sa-i loveasca pe fiii lui Aaron pentru lipsa lor de pietate (Lev. 10), lasandu-i, in schimb, nepedepsiti pe Hofni si Fineas?

3:19-21 CurSnd s-a stiut in tot Israelul, de la Dan panS la Beerseba ca Domnul era cu Samuel ?i tot Israelul a recunoscut Tn

t&narul fecioras un profet adevarat al Domnului.

E. Chivotu! lui Dumnezeu (cap. 4-7)

1. Capturarea chivotului (cap. 4)

4:1-4 Urmatoarele trei capitole urmaresc chivotul legamantului Domnului In drumul parcurs in &i afara din teritoriul inamic. Dumnezeu era hotar&t sa-^i apere onoarea in mijlocul filistenilor (cap. 5), dar nu era gata s5-i apere pe israebti, cand era In mijlocul lor, deoarece ei au incetat de a-L mai onora. C&nd au iesit sa lupte tmpotrica filistenilor la Ebenezer, au pierdut patru mii de oameni in lupta. In efortul de a schimba sortii de izbanda, batranii au dispus sa fie adus chivotul de la Silo In tabara.

4:5-11 Israelitii s-au bucurat nespus cand au vazut chivotul iar filistenii s-au temut in egala masura, deoarece cuno\$teau reputatia lui lehova. Dar s-au imbarbat singuri, pornind din nou la lupta. Spre uimirea lor, Israel a fugit, treizeci de mii de infanteri\$ti fiind ucisi, precum &i preotii Hofni &i Fineas, insusi chivotul fiind cap-turat!

4:12-22 Cand un alergator s-a dus in graba la Silo, informandu-1 pe Eli ca fusese capturat chivotul, batranul preot a cazut pe spate, de pe scaunul sau de magistrat, si-a frant gatul si a murit. Vesta trista a deter-minat-o pe sotia lui Fineas sa intre in durerile nasterii, murind in timp ce nastea. Nu atat vesta despre moartea socrului sau si a sotului a afectat-o atat de mult, cat stirea privitoare la capturarea chivotului de catre filisteni. tnainte de a muri, i-a pus copilului numele Icabod (lipsit de slava), spunand „Slava s-a dep^rtat.”

2. Puterea chivotului (cap. 5)

5:1-5 Filistenii au adus chivotul lui Dumnezeu de la Ebenezer la Asdod, asezandu-1 in templul lui Dagon, zeul national al filistenilor. Dagon era, chipurile, tatlii lui Baal, un

alt idol cu care ne intalnim adesea pe paginile Scripturii. Filistenii au asezat chivotul alaturi de chi-pul lui Dagon, considered ca cele doua entitati sunt egale. Dar cand au revenit a

doua zi dimineata Tn templu, au constatat ca Domnul facuse sa cada Dagon la picioarele chivotului. Nepricepand semnificatia acestui eveniment, filistenii 1-au ridicat din nou pe Dagon, asezandu-1 langa chivot. Dar a doua zi dimineata nu a fost nici o Tndoiala cu privire la cine a fost mai tare, deoarece capul lui Dagon si mainile sale au fost tariate. Daca Dagon ar fi fost un dumnezeu adevarat, s-ar fi putut apara. Adeptii sai trebuiau sa-și dea seama de acest lucru ? i sa nu se mai Tmpotriveasca realitatii. Cand colo ei au Tnfintat o regula bazata pe supersttie ca toti cei ce intra Tn casa lui Dagon sa nu calce pe prag. Dagon nu a dus-o prea bine Tn confruntarea cu Dumnezeul lui Israel. Samson distrusese templul sau, din Gaza, dupa ce Dumnezeu Ti daduse puterea sa doboare Tntreaga cladire peste mai marii filistenilor (Jud. 16). Acum Iehova Insusi a ciunit chipul lui Dagon, demonstrand ca idolii nu au nici Ttelepciune (**capul**) nici putere (**mainile**).

5:6-9 Nu numai idolul lor, ci si oamenii din Așdod au Tnceput sa resimta dezapro-barea Domnului, intrand Tntr-o stare de confuzie, pe trupurile lor aparand tumori si multi dintre ei pierzandu-si viata. Cuprinsi de disperare, filistenii au decis sa stramute chivotul Tn Gat, o a!ta cetate mare a filistenilor. Dar si aici oamenii au fost loviti cu tumorii.

5:10-12 Cand chivotul a fost trimis la Ecrone, oamenii s-au temut nespus de mult, temerile lor fiind Tndreptatite de groaznicul prapad ce secerase vietilor multora dintre ei. Cei care nu au murit au fost, Tn schimb, loviti de tumorii. Prin urmare, au cerut ca chivotul sa fie trimis Tnapoi Tn Israel.

3. Restaurarea chivotului (cap. 6, 7)

6:1-6 In doar sapte luni filistenii au dobandit o frica sanatoasa de chivot, hotarandu-se sa-1 Tnapoieze israelitilor, dar nu oricum, ci asa cum se cuvenea pentru a nu suferi alte judecati din partea Domnului. Au fost

consultati preotii pagSni si ghicitorii, care au sugerat ca chivotul sa fie returnat Tmpreuna cu o jertfa de vinovatie alcatuita din cinci tumorii de aur si cinci sobolani de aur. Era la ordinea zilei printre acesti oameni sa

Tncerce sa-si tmbuneze zeii, oferindu-le o ofranda chiar din elementeie care au provocat prapadul din mijlocu! lor. Referirea la sobolani Ti deiermina pe cercetatorii Bibliei sa creads ca prapadul care s-a abatut asupra cetatilor filistene ar fi fost ciuma buponica ce se transmite prin pureci transpbrtati de sobolani. Preotii le-au amintit filistenilor si de soarta Egiptului cand Dumnezeu a trimis judecata asupra sa, mdemandandu-i pe fiisteni sa nu-si Tm-pietreasca inimile cum si le-au Tmpietrit egiptenii si Faraon, ci sa faca tot posibilul sa returneze chivotul la locul unde se cuvinte sa stea.

6:7-12 Pentru a se asigura ca lucrurile care li s-au Tntamplat au fost ojudecata din partea lui Iehova, si nu doar rezultatul Tntamlarui, preotii fiisteni au aranjai detaliile drumului pe care TI va parcurge chivotul Tnapoi Tn Israel Tn asa fel Tncal sa fie pusa Tn evidenta interventia divina. Cele doua vaci de lapte care au fost TnjLi-gate la caruta Tn care urma sa fie trans-portat chivotul aveau vitei si ar fi fost o Tncalcare a tuturor instinctelor naturale daca acestea aveau sa-sj laseTnumia viteii. Apoi desi vacile nu mai fusesemTnjugale. ele au tras bine la jug Tmpreuna, ncTntor-candu-se nici la dreapta, nici la stanga. Fara sa fie calauzite, vacile au apucat-o direct spreBet\$emes, Tn teritoriul lui luda!

6:13-18 Oamenii din Bet Semes erau la seceris cand s-a apropiat chivotul. Ce pri-veiiste umitoare! Doua vaci neTnsotite de om, aducand chivotul lui Dumnezeu Tnapoi Tn Israel! Toata comunitatea a izbucnit Tn strigate de bucurie. Din lemneie carutei s-a aprins un foc iar vacile au fost aduse jertfa arsa de tot Domnului. Chivotul si lada cc continea jertfa pentru pacat (lucrurile de aur) au fost asezate deasupra. pe o piaira mare.

Avem aici o paralela spirituala Tn istoria vacilor din Bet Semes. Misionari crestini Tsi pai'asesc locuintefei și familia, ducand mesajul Domnului oriunde Ti calauzesle Domnul, neabatandu-

se nici la dreapta, nici la stanga. Necredinciosii se bucura cand aud despre Domnul. Misionarii sunt pregatiti pentru slujire sau pentru jertfire.

6:19-21 Dar oamenii din Bet Semes nu

au tratat chivotul Domnului ca sfant, ci au privit Tn interiorul sau. In consecinta, Dumnezeu a lovit cincizeci si șapte de mil dintre ei. Temandu-se sa mai aiba chivotul Tn mijlocul lor, oamenii au trimis soli la cei din Chiriat Jearim, rugandu-i sa ia chivotul de la ei. (Este greu de presupus ca s-ar fi aflat 50.070 de barbati la Bet Semes. Josephus,⁶ Keil si Delitzsch,⁷ precum si multi alti Tnvatati afirma ca textul ar trebui sa spuna doar saptezeci de barbati, Tntrucat din multe manuscrise ebraice lipseste cifra de 50.000.)

7:1-6 Chivotul a fost adus Tn casa lui Abinadab Tn Chiriat Jearim, unde a ramas timp de douazeci de ani. Apoi a venit Samuel, Tndemandandu-i pe oameni sa se Tntoarca la Domnul, ca Dumnezeu sa-i poata izb&vi de asupriorii lor filisteni. Idolii au fost aruncati afara si Tntreaga na-tiune s-a strSns la Mitpa. Acolo israelitii au postit si s-au pocait Tnaintea lui Iehova. Pocainta lor a fost simbolizata prin faptul ca au varsat apa pe pamant.

7:7-14 Afland ca israelitii erau la Mitpa si presupunand ca se pune la cale o revolta, filistenii au atacat. Dar evreii, nefind pregatiti de razboi, s-au Tngrozit. Cand s-au rugat de Samuel sa mijloceasca pentru ei, ei! a luat un miel de lapte si I-a adus Tntreg ca ardere-de-tot Domnului (ceea ce se pare ca levitii puteau face- I Cro. 23:26-31), si s-a rugat. Ulterior, intervenind miraculos, Dumnezeu a pus pe fuga inamicul cu aju-torul tunetelor, Israel obtinand Tn ziua aceea o frumoasa biruinta. In semn de recunostinta, Samuel a luat o piatra pe care a asezat-o ca monument Tntre Mitpa si șen, numind-o „**Ebenezer**” (*piatra de ajutor*). Versetul 13 se refera doar la o victorie temporary cum rezulta clar din ultima parte a versetului si din 9:16. Totodata s-au recu-perat unele teritorii iar Israel s-a bucurat, o vreme, de pace cu vecinii sai.

7:15-17 Dupa aceasta, Samuel a devenit judecator de ocol, strabatSnd cetatile

Israelului si administrand judecata potrivit legii Domnului. El a locuit la Rama, unde se afla casa tatatui sau, si a zidil acolo un altar. Nu ni se spune de ce nu s-a mtors la altarul Domnului, aflat acum la Nob, dupa cum nu aflam de ce a permis

ramanerea chivotului Tn casa lui Abinadab. Dar acestea erau zile exceptionale, Tn care multe din practici erau pennise dc Dumnezeu, chiar daca nu corespundeau cu planul Sau initial.

Capitolul 7 este un studiu pe tema trezirii spirituale. La Tnceput Dumnezeu a ridicat un om, pe nume Samuel, care i-a chemat pe oameni la pocainta, marturisire si curatire. S-a facut mijlocirea prin san-gele unui miel (un tip al Mielului de la Calvar), dupa care s-a obtinut victoria. Acestea sunt etapele care trebuie parcuse de catre o persoana individuals sau de catre un popor pentru a avea o trezire spirituala adevarata.

F. La cererea israelitilor, este ales un rege (cap. 8,9)

8:1-5 La batranete Samuel a Tncercat sa aranjeze ca cei doi fii ai sai sa fie numiti judecatori, succesi ai sai. Dar acestia au fost oameni rai, care primeau mitii si cal-cau In picioare dreptatea. Asa cum pro-cedase Eli Tnaintea sa, Samuel nu si-a aba-tut fiii de la caile lor rele, casa lui fiind ast-fel respinsa. Batranii lui Israel au refuzat sa-i accepte pe loel si pe Abiia, pretinzand Tn schimb sa li se dea un rege, ca sa fie la rand cu celelalte popoare.

8:6-18 Desigur intentia lui Dumnezeu a fost ca E! sa fie Regele Israelului. Israel urma sa fie un popor de oameni sfinti, ca nici o alta natiune de pe pamant. Dar ei nu au voit sa fie diferiti, ci au tinut cu tot dinadinsul sa se conformeze lumii. Samuel a fost Tntristat la auzul cererii lor, dar Domnul i-a spus sa dea curs cererii. La urma urmelor, nu pe profet Ti respinsesera ei, ci pe Domnul. Convenind sa le satisiaca dorinta, Samuel avea sa protesteze solemn si sa-i previna cu privire la ce se vor putea astepta din partea regelui. Pe scuri, regele se va Tmbogati pe el *tnsus*, pe spinarea poporului, recrutand tineri si tinere pentru serviciul militar si pentru munci interne, transformandu-i, practic, Tn sclavi. E ade-varat ca Dumnezeu a prevazut domnia

regilor Tn cuprinsul legii (Deut. 17:14-20), dar voia Lui desavarsita a fost ca E! Insusi sa le fie Rege (8:7; 12:12). Aceste legi din Deuteronom aveau menirea de a preveni

raul care avea sa urmeze negresit prin luarea unei atari decizii.

8:19-22 Cand oamenii au persistat in dorinta lor, in pofida avertismentelor date, Domnul din nou i-a spus lui Samuel sa Tndeplineasca cererea lor si sa le puna un rege. Apoi profetul a trimis poporul acasa. Curand israelitii aveau sa aiba un rege.

9:1-14 In acest moment intra in scena Saul, fiul lui Chis (un beniamit). In timp ce cauta el magaritele tatalui sau, a decis Tmpreuna cu slujitorul sau saintrebe un om al lui Dumnezeu dintr-o cetate Tnvecinata daca nu stie despre animale. Cu un dar in mana, ei s-au apropiat de cetate si au aflat de la niste fete ca vazatorul pe care-l cauta ei avea sa participe chiar in ziua aceea la un festival religios. Grabindu-se, ei l-au Tntalnit pe omul cautat. Saul nu avea nici o idee despre faptul ca msușii profetul il cauta pe!

9:15-21 In ziua precedente, Domnul promisese ca-l va conduce pe Samuel la omul care urma sa fie rege. Acum i s-a descoperit ca Saul este omul ales. Dar profetul nu i-a comunicat acest lucru lui Saul imediat. **Inaltimdea** despre care se vorbesje Tn text (adica locul rezervat pentru Tnchina-ciune) era de obicei asociat cu Tnchinarea la idoli, dar Tn cazul acesta a fost un loc de inchinare la lehova. Apoi Samuel i-a spus tanarului si chipesului beniamit ca are sa-i comunice o veste importanta a doua zi dimineata. Se pare ca fara sa i se fi spus ca Saul pornise Tn cautarea magaritelor, Samuel a stiut despre acest lucru, deoarece acum Ti spune lui Saul sa nu se ingrijoreze cu privire la ele, deoarece au fost gasite. In fapt, ce insemnau cateva magarite, Tn con-textul Tn care el avea sa dispuna de tot ce era mai de dorit Tn Israel? Saul a receptio-nat aceasta afirmatie cu aparenta modestie. Intr-adevar Beniamin era cel mai mic din-tre triburile Israelului. In trecut numarul lor fusese redus la doar 600 din cauza rautatii lor (Jud. 20).

9:22-27 La banchetul ce s-a organizat lui Saul i s-a acordat un loc de cinste, servindu-i-se cele mai alese bucate. Seara Samuel a avut o conversatie Tndelungata cu el. A doua zi Samuel l-a retinut pe Saul, pe cand acesta se pregatea sa piece din cetate,

si i-a dezvaluit cuvantul lui Dumnezeu.

II. DOMNIA LUI SAUL PANA LA REPUDIEREA SA (cap. 10-15)

A. Ungerea si confirmarea (cap. 10,11)

10:1-6 In particular Samuel 1-a uns pe Saul ca domnitor al Israelului turnand unt-delemn pe capul lui. Preotia fusese inaugurate tot prin ungere (Lev. 8:12), fund acum aplicata Tn cazul primului rege al Israelului. Ulterior avea sa fie organizatfi o ceremonie publica. Lui Saul i s-au dat trei semne menite sa confirme cuvantul Domnului: (1) Doi barbati aveau sa-l Tntalneasca la mormantul Rahelei, spunandu-i ca magaritele tatalui sau au fost gasite; (2) trei barbati aveau sa-l Tntalneasca la sle-jarul din Tabor, Tn drum spre Betel, dan-du-i doua paini; (3) cand va ajunge la „dealul lui Dumnezeu” si va Tntalni un grup de profeti, Duhul Domnului va veni peste el si Saul va profeti.

10:7-9 Dupa ce toate aceste semne vor fi avut loc, Saul trebuia sa se duca la Ghilgal si sa astepte sapte zile pana va sosi Samuel ca sa aduca jertfe. Toate semnele din versetele 2-6 au avut loc Tn acceasi zi; evenimentele de la Ghilgal au avut loc mai tarziu (13:7-15).

Nu trebuie sa conchidem din versetul 9 ca Saul a fost cu adevarat converlit. De fapt, a fost un om firesc, supus pornirilor naturii vechi, carnii, dupa cum demonslreaza elocvent faptele sale uiterioare. El a fosi Tnzestrat de Duhul! pentru pozitia sa oficiala ca domnitor al poporului lui Dumnezeu, chiar daca nu L-a cunoscut pe Dumnezeu Tn mod personal, ca mantuitor. Cu alte cuvinte, el a fost omul lui Dumnezeu *oficial*, desi, Tn realitate, noi credem ca nu a fosi un credin-cios adevarat.⁸

10:10-16 Profetii erau oameni dedicati si plini de ravna, ceea ce explica mirarca oamenilor din popor cand 1-au vazul pc Saul profetind Tn mijlocul profetilor,

ceea ce a general proverbul: „**Oare si Saul** este **intre profeti?**” Cuvintele aceslea au Tmbracat ulterior forma unei zicale, exprimand mirarea pentru faptul ca Saul era angajat Tntr-o activitate atat de necarac-

teristica lui. Unchiul lui Saul (nunțat sau, cum ne-am fi așteptat) l-a chestionat cu privire la discutia avută cu Samuel. Saul s-a referit la timpul petrecut cu Samuel, dar nu a dezvaluit faptul că a fost un, în particular, de catre acesta ca rege.

10:17-19 Între timp, Samuel a strâns poporul la Mitpa ca să anunțe desemnarea unui rege. Înainte însă de a face anunțul propriu-zis, el le-a reamintit că cerând un rege ei îl respinge faptul pe Dumnezeu care îl-a scos din Egipt și îl-a dus în Tara Promisa. Cand Saul a fost ales el s-a ascuns fie din modestie, fie de frica. Matthew Henry ne oferă patru motive care l-ar fi putut determina pe Saul să se temă:

(1) Deoarece era consent că nu este înzestrat ca să îl se încredințeze o funcție atât de mare....

(1) Pentru faptul că acceptarea ei l-ar fi făcut vulnerabil învidie vecinilor săi care și-a sănătatea prea binevoitorii față de ei. (3) Pentru că el a înțeles, din spusele lui Samuel, că oamenii au pacatuit caridul său și că Dumnezeu le-ar fi acordat cererea său la manie. (4) Pentru că lucrurile nu mergeau bine la acea dată în Israel; filistenii erau putemici, amonitii constițiau un pericol pentru Israel iar de la el se cerea multă curaj ca să ridice panzele într-o vreme atât de furtunoasă.⁹

10:20-27 Saul a fost adus și prezentat în fața poporului ca rege al său. În tot Israelul nu s-ar fi gasit la ora aceea un om mai bine înzestrat din punct de vedere fizic. Mai mulți viteji îl său alăturat lui Saul, însotindu-l în drumul său spre casă, la Gibeon, dar nu toți său situație cu totalul de partea nouului monarh. Dând dovadă de înțelepciune, Saul s-a facut că nu-i aude pe rebelii care îl său impotrivă și l-a dispus închis.

11:1-5 Cetatea Iabes din Gilead era situată în partea de est a raului Iordan, în teritoriul semintiei Gad. Cand vecinii de la sud-est, amonitii, au asediat cetatea, locuitorii ei au negociau condițiile în care să se poată preda. Dar Naha? amonitul a dorit să-i schilodească, pentru a-i face de răsunătură în Israel. Concret a dorit să le scoată ochiul drept. În mod surprinzător, amonitii au

permis batranilor Israelelor să ceară ajutor. Poate că Nahash, nu era deplin pregătit sau

nu credea ca ceilalti israeliti vor veni in ajutorul fratilor lor din Iabes. Si astfel au fost trimisi soli la Ghebea, unde Saul continua sa lucreze pe camp. Era timpul ca Saul sa se afirme ca regele de curand ales al Israelului!

11:6-11 Imbatati de izbanda obtinuta pe campul de lupta, oamenii au dorit sa-i ucida pe cei ce nu acceptasera anterior ca Saul sadomneascapesteei. Dar Saul, dand dovada de intelepciune, nu i-a lasat sa duca la indeplinire aceasta pornire. Faptul ca Domnul ii daruise victoria era de ajuns pentru el. Apoi Samuel a convocat o adunare solemna la Ghilgal, prilej cu care lui Saul i s-a reconfirmat ca e rege peste intreaga natiune. De data aceasta nu i s-a mai impotrivit nimeni. Ghilgal reprezinta reinnoirea spirituala (Ios. 5:9)

B. Mustrarea si porunca data poporului

(cap. 12)

12:1-13 Dupa ceremonia de reinnoire a regatului la Ghilgal, Samuel s-a adresat intregului Israel. Mai intai el le-a amintit concetatenilor sai ca a condus cu dreptate ca judecator peste ei. Nimeni nu 1-ar fi putut acuza de nedreptate. Dar prin faptul ca au cerut un rege, israelitii au respins conducerea sa si domnia lui Dumnezeu asupra lor. Domnul fusese plin de indurare fata de ei, ridicandu-le izbavitori cand au fost la stramtoare. „**Bedan**” din versetul 11 se refera probabil la Barac (text marginal NKJV, Septuaginta si versiunea si-riaca).¹⁰ Samuel s-a plasat pe sine in sirul izbavitorilor, care a inceput cu Moise. Dar Israel a fost ingrat, in fata tuturor aces tor indurari, cerand cu incapatanare sa i se dea un rege. Faptul ca Dumnezeu lucra prin intermediul judecatorilor n-a fost de ajuns pentru ei. Prin urmare, li 1-a dat pe Saul.

12:14-18 Cerand un rege, ei au savarsit un mare pacat. Dar daca vor asculta de Domnul, chiar si acum El ii va binecuvanta. Daca nu vor asculta, vor suferi consecintele maniei Lui. Ca dovada solemna, Samuel s-a rugat sa vina o furtuna puternica, ca semn evident de la Dumnezeu, intrucat era cu totul neobisnuit sa se abata o atare

furtuna in timpul secerisului. Iar aparitia ei la un timp bine precizat demon-

stra ca nu era o simpla intamplare.

12:19-25 O frica mare i-a cuprins pe oameni, care 1-au implorat pe Samuel sa se roage pentru ei. Rugaciunea lui adusese peste ei judecata si tot rugaciunea lui putea face sa vina acum peste ei mdurarea lui Dumnezeu. Samuel le-a raspuns indem-nandu-i din nou sa se teama de Domnul și să L slujeasca, aceasta fiind calea cea mai sigurci de a evita judecata Sa. În ce-1 privește pe el, Samuel a aratat ca nu poate tnceta sa se roage pentru ei, deoarece acest lucru ar constitui un pacat. Aceasta afir-matie importanta din Scriptura demonstreaza ca absenta rugaciunii din viata cuiva este un *pacat*, și nu doar o neatentie.

C. Neascultarea și repudierea (cap. 13-15)

1. Jertfa pacatoasa adusa de Saul (cap. 13)

13:1 Versetui 1 prezinta dificultati reale de interpretare, cum se poate vedea numai de cat prin compararea mai multor traduceri. KJV și NKJV spun: „**Saul a domnit un an; și după ce a domnit doi ani peste Israel...**” Traducerea RV reda versetui astfel: „Saul avea *treizeci* de ani cand a inceput sa domneasca, și a domnit doi ani peste Israel...” In RSV se spune: „Saul avea... ani cand a inceput sa domneasca, și a domnit... doi ani peste Ierusalim.” Iar in NASB citim: „Saul avea *patruzeci* de ani cand a inceput sa domneasca și a domnit *treizeci* și doi de ani peste Israel.” Unele manuscrise ale Sep-tuagintei pur și simplu omit acest verset problematic! Cea mai plauzibila explicate a acestei situatii confuze este ca unele litere au fost eliminate din neatentie din textul ebraic de unii copisti in secolele ulterioare.¹¹ Stim sigur ca Saul era un om matur cand a venit la putere, deoarece fiul sau Ionatan atinsese varsta celor mrolati în armata.

13:2-5 Saul stabilise o armata

perma-nenta de trei mii de barbati. Ionatan a con-dus acest deta?ament, atacand cu succes garnizoana filistenilor de la Gheba, la nord de Ierusalim. Faptui acesta i-a determinat pe filisteni sa se pregateasca pentru un

razboi. În toata puterea cuvantului, cu o armata uriasa. (Unele traduceri, urmand exemplul versiunii siriace și a unor manuscrise ale Septuagintei, includ cifra de 3.000 de care în versetul 5, un numar mult mai plauzibil pentru existenta a sase mii de calareti.)¹²

13:6-9 Evreii au raspuns la provocare printr-un gest de mare lactate, unii refugi-indu-se chiar dincolo de Iordan. Ei petrecuseră atata timp sub jugul asupririi încât li se parea că neputința sa scuture acest jug. În plus, se parea că filistenii au de partea lor toate avantajele. În timp ce Saul îl aștepta pe Samuel la Ghilgal (vezi 10:8), tot mai mulți oameni începuseră să lipsească de la apel. A venit și ziua a saptea și Samuel tot nu sosise. În contextul dimineații fortelor sale și al pericolului razboiului, Saul a simțit că trebuie să treaca la acțiune, și să aduca el însuși o jertfa arsă de tot, deși nu avea autoritatea de a efectua aceasta slujba, intrucât nu era levit. Chiar dacă Samuel întarzia, asta nu-i îndreptatea pe Saul să încalce regulă, arogându-și funcția de preot.

13:10-14 Sosind imediat după aceea, Samuel a realizat ce a facut Saul. Scuzele care îl se pareau lui Saul valabile nu au schimbat cu nimic faptul că el să facă vinovat de neascultare de Domnul, fapta pentru care avea să piardă imparatia. Dumnezeu deja gasise un alt om, după inima Sa. Acesta a fost primul din seria de pacate din viața lui Saul care au dus la pierderea tronului Israelului. Celelalte au fost: jurământul sau pripit (cap. 14), crutarea vietii lui Agag și retinerea partii celei mai msemnante din prada de razboi obținuta de la amaleciti (cap. 15), uciderea lui Ahimelec și a celorlalți optzeci și patru de preoți (cap. 22); numeroasele sale atenție asupra vietii lui David (cap. 18-26); și consultarea vrajitoarei de la En Dor (cap. 28).

13:15-23 Saul a luat cu el cei șase mii de oameni ai săi și i-

s-a alăturat lui Ionatan la Ghebea. Filistenii, care și-au stabilit tabara la Micmas, aflat în apropiere, au început să trimite oameni care să jefuiască teritoriile din nord, vest și est, căci Israelul nu parea capabil să le facă fata.

Filistenii se aflaseră de atata timp la carma meat au ajuns să interzica israelitilor să aibă chiar și fierari în mijlocul lor, evreii fiind nevoiți să se duca la filisteni ori de cate ori aveau de ascuțit vreo scula agri-cola. Așa se face ca numai cativa dintre ei aveau sabii. Situația parea într-adevar deznadajuită.

2. Juramintele pripite rostite de Saul

(cap. 14)

14:1-15 Vazând că tatal sau nu face nimic, lonatan a pornit pe ascuns împreună cu purtatorul sau de arme să-i atace pe filisteni. Acesta nu a fost un act de cucerizare nechibzuită, nici o misiune a unui sinuci-gas. Lonatan aștepta ajutorul de la Dumnezeu, crezând că El li va da biruina. Faptul că erau doar doi împotriva unui inamic atât de numeros nu avea important;!, motivul increderei lui lonatan fiind exprimat de cuvintele: „**caci nimic nu-L impiedica pe Domnul sa salveze prin multi sau prin putini.**” Credința lui lonatan avea să-i fie rasplatită. Dumnezeu i-a aratat că va avea succes când filistenii îl vor invita să patrundă în tabara, crezând că este dezertor. De înălțimea filistenilor au spus: „**Suți-vă la noi,**” lonatan s-a suiat în garnizoana filistenilor, și curând douăzeci de filisteni zaceau ucisi. Iar când supra-vietuitorii au luat-o la fuga, Dumnezeu a trimis un cutremur, care a provocat o mare stare de confuzie în tabara filistenilor. *Credința* de care a dat dovada lonatan (v. 6) și purtatorul sau de arme (v. 7) a fost singurul lucru de care a lost nevoie pentru că Dumnezeu să se ocupe de filisteni. Ce trist înșa că *nechibzuinta* lui Saul a facut să paleasca aceasta victorie minunată!

14:16-23 Sfintelele lui Saul au observat confuzia din tabara filistenilor, dandu-i de veste despre aceasta. Cand s-a facut apelul, s-a constatat că lonatan și purtatorul sau de cuvant erau absenți. Imediat Saul a cerut să "vina preotul Ahia, să aduca chivotul, pentru că să întrebă pe

Domnul. (Textul marginal NKJV, urmand exemplul Septuagintei, foloseste termenul *efodul* în loc de *chivotul*.⁷⁷ Probabil chivotul încă se află la Chiriat Jearim.) Dar Saul s-a razgăzduit imediat când a crescut zarva în

tabara inamicului; el i-a spus preotului sa-si retraga mana - adica sa nu mai caute voia Domnului (v. 19). Si astfel Saul ? i-a strans fortele, convins ca nu are nevoie de calauzirea divina pentru a ști ca Domnul li da pe filisteni în mana lui. Si altii au obser-vat ca Dumnezeu lupta pentru Israel. Iar evrei care dezertasera anterior s-au intors acum impotriva stapanilor lor filisteni. Ba chiar si barbatii care se ascunsesera în muntii din Efraim au g&sit în ei curajul de a porni la lupta. Duparazboi multi viteji se arata, dar unde sunt lonatanii care sa aibS curajul primei confruntari?

14:24-30 Pentru a se asigura de o victorie rapida, Saul daduse un ordin pripit sol-datilor, punandu-i sa jure ca nu vor manca nimic pana seara, dupa incheierea luptelor. Si apoi a pecetluit ordinul printre-un jurament. Dar foamea i-a facut pe oameni sa se simta epuizati si, prin urmare, în inferiori-tate. Nesiind despre edictul tatalui sau, lonatan a mancat putina miere, ca sa-și refaca energiile. Cand i s-a spus despre blestemul rostit de tatal sau peste cei ce vor calca porunca, el s-a tanguit pentru faptul c& o zi atat de biruitoare pentru Israel trebuia sa fie umbrita de un ordin atat de stupid.

14:31-42 Restrictia impusS de Saul nu a fost doar o pricina de indignare pentru lonatan, ci si un pericol pentru luptatori. Dupa Tncetarea ostilitatilor, ei s-au repezit la prada, omorSnd vite si m&ncand carne cu sange, contravenind legii de la Levitic 17:10-14. Cand a aflat Saul despre acest lucru, i-a mustrat, alegand o piatra mare pe care trebuiau aduse animalele ca sa fie ucise dupa ritualul prescris. De asemenea el a ridicat, pentru prima oara, un altar. In ravna sa, Saul a voit sa-i urmareasca pe filisteni în timpul noptii. Prin urmare, din nou 1-a contactat pe preot, ca sa-L consulte pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu i-a raspuns. Asta 1-a facut pe Saul sa creada ca in tabara s-a comis un p&cat. Conform uzantelor, s-a tras la sorti și, spre sur-

prinderea lui Saul, a iesit lonatan, indicand ca el era eel vinovat.

14:43-46 lonatan a explicat ce s-a Tntamplat sj Saul, ca sa salveze aparentele, a poruncit sa fie omorat. Dar oamenii au dat dovada ca au mai multS minte decat

276

1
Samue
l

regele lor. Oare nu lucrase Ionatan cu Dumnezeu, contribuind la aceasta mare biruinta? Cum ar fi putut Dumnezeu sa fie nemultumit fata de el, pentru ca a calcat juramantul lui Saul, cand S-a folosit de El in chip atat de maiet in batalie? Negresit, au spus ei, Ionatan nu vamuri! Astfel eroul a fost crutat de la o moarte nemeritata. Dar Tn timp ce Saul era preocupat de aceste lucruri lipsite de importanta, filistenii au fugit. Pentru a- doua oara lipsa lui de Tntelepciune a diminuat victoria.

14:47-52 Versetele 47 si 48 rezuma o parte din victoriile lui Saul. Urmatoarele trei versete ne ofera detalii despre familia sa. Ultimul verset este o Tmplinire a pre-zicerii lui Samuel conform careia regele Ti va recruta pe vitejii Israelului fnscriindu-i laoaste(l Sam. 8:11).

3. Ascultarea incompleta a lui Saul

15:1-3 Saul aluneca pe panta, Tntr-un ritm tot mai ametitor, pe masura ce se aproapea de fundul-prapastiei. Indiferent ce misiune i se Tncredinta, ascultarea sa era incompleta. In capitolul acesta Dumnezeu i-a poruncit sa-i nimiceasca pe amaleciti - natiunea care Ti atacase prin surprindere pe evreii ramasi in urma de restul coloanei cand au iesit din Egipt, merg^nd spre Canaan (Deut. 25:17-19). Ordinul suna limpede: tot ce avea suflare trebuia distrus, fiind tnchinat Domnului. Indelunga rab-dare a lui Dumnezeu Ti rabdase pe amaleciti atatia ani de zile, dar in tot acest timp cuvantul Sau rostit impotriva lor nu s-a schimbat cu nimic (Ex. 17:14-16; Nu. 24:20). Ei trebuiau stersi de pe fa\$a pam&n-tului, pentru pacatul lor.

15:4-12 Saul a stins o armata cu care a pornit spre sud, catre o cetate a lui Amalec. Inainte de a ataca, i-a prevenit pe cheniti sa fuga, pentru a nu fi omorati odata cu amalecitii. Asta pentru ca acesti madianiti nomazi se purtasera cu bunavointa fata de Israel in

timpul Exodului. Actiunea aceasta a demonstrat ca nu era setos de sange, ci ca era instrumentul r&zbanarii lui Dumnezeu asupra unui popor din cale-afara de rau. Si Saul s-a achitat de sarcina - pana la un punct - Tnfrangandu-i pe amaleciti si trecand totul prin ascutisul sabiei,

cu exceptia regelui lor și a tot ce era mai bun din prada de razboi. (In plus, o ramasita, care locuia probabil în altă zonă geografică, a supraviețuit de asemenea -vezi 30:1-6; 2 Sam. 8:12; 1 Cro. 4:43). Desi se afla la o departare bunicii de locul bataliei, Samuel a fost înștiințat de Domnul cu privire la neascultarea lui Saul. Vesta 1-a tulburat într-oată de mult pe Samuel meată a petrecut toată noaptea în rugaciune. Dimineața era convins de ceea ce trebuia să facă.

15:13-35 În drum spre Gilgal, Saul s-a oprit și a ridicat un monument, pentru a celebra victoria obținuta. Dar Samuel a vîzut lucrurile în cu totul altă lumina, luan-după-1 la rost pe Saul pentru neascultarea sa. Saul nu duse niciodata lipsă de scuze, dar acum behățitul de oî, reprezentând esecul sau de a fi ascultat de Domnul, a anulat orice posibilitate a lui Saul de a se mai scuza, fiind *repudiat!* Saul mai auzise acest cuvant (13:14). Lata că acum se abatea din nou asupra sa, cu și mai multă intensitate. În permanentă Saul redefinea poruncile Domnului, facand ceea ce își se parea lui eșalon nimerit, în loc să facă ceea ce era eșalon mai bine în ochii lui Dumnezeu, așa cum îl poruncise El. Saul a manifestat o pocaintă de forma, rugăndu-se de Samuel să nu-1 paraseasca. Ba chiar a rupt mantaua profetului când acesta a dat să fie. Dar gestul a avut semnificația ruperii împăratiei din mâna lui Saul, și încredințarea ei unui alt om.

Dupa ce 1-a însoțit pe Saul că să se închine Domnului, Samuel a cerut să fie adus Agag. Crezând că-i va fi crutată viața, Agag s-a propus cu precauție, zicându-si: „**Negresit a trecut amaraciunea mortii**” Dar Samuel 1-a tăiat mă bucati cu sabia. În tot restul vietii bătrânsului judecător a purtat o povara, din pricina neascultării lui Saul. Într-o anumita privință, chiar Dumnezeu a regretat că 1-a pus pe Saul rege peste Israel.

Versetul 22 ar trebui să-mă memorăm, caci este unul din versetele clasice ale Cuvântului lui Dumnezeu. Ascultarea trebuie

să fie pe planul Tinten. De ea trebuie să tinem seama în primul rand, în ultimul rand și în totdeauna. Este cuvântul cheie, parola tuturor celor care doresc să-l slujă.

jeasca pe Domnul si sa-l fie placuti, dupa cum arata Erdmann:

In urmatoarele cuvinte: **Ascultarea face mai rault decat jertfeie** apare o idee noua: dincolo de ceea ce este exclusiv placut in ochii lui Dumnezeu, doar o atitudine de ascultare a mintii este in sine un lucru bun, pe cSnd jertfa adusa de cineva care nu posedă aceasta atitudine a mintii nu este un lucru bun, fntruclt nu are nici o valoare morals... Prin urmare neas-cultarea si razvrStirea care rezulta din aceasta, precum \$i atitudinea de biziure pe sine, de sfi-dare, sunt similare, fn esenfa, \$i ocupa pe plan moral acelasi loc ca si rautatea nespus de mare a *vrajitoriei*, respectiv „ghicirea Tn slujba unor puteri demonice anti-divine" (Keil), si a idola-triei.¹⁴

Versetele 29 și 35 par a fi in con-tradicție. Primul afirMS ca Dumnezeu nu Se razgandeste si nu Se caiește, pe cand al doilea spune ca Domnului I-a parut rau ca 1-a pus pe Saul rege peste Israel. Versetul 29 II prezinta pe Dumnezeu Tn *caracterul Sau esential*. El este nu se schimba si este neschimbator, eel Imuabil. Versetul 35 Inseamna ca O modificare a *conduitei* lui Saul a reclamat o modificare corespunza-toare In *planurile si scopurile* lui Dumnezeu fata de Saul. Pentru a ramane consecvent atributelor Sale, Dumnezeu trebuie sa binecuvanteze ascultarea si sa pedepseasca neascultarea.

ni. VIAJA LUI DAVID PANA LA MOARTEA LUI SAUL (cap. 16-30)

A. Ungerea de catre Samuel (16:1-13)

16:1-3 In timp ce Samuel continua sa fie Tntristat cu privire la Saul, Domnul i-a spus fara Tnconjur sa priveasca realitatea Tn fata, anume ca Saul este **repudiat** (sau le-padat). Dumnezeu deja alesese un alt bar-bat care sa domneasca peste poporul Sau. Samuel trebuia sa se duca la Betleem si sa-1 unga

pe unul din fiii lui Isai ca rege. A sti sa tii un secret sau a proceda Tn secret nu e totuna cu a insela. Dumnezeu nu i-a spus lui Samuel sa minta cu privire la intențiile sale cand va ajunge la Betleem, unde pro-fetul realmente a adus O jertfa. Dar ungerea

unui rege nou constituia o chestiune secreta ce nu trebuia data Tn vicleag decat multi ani mai tarziu.

16:4-13 Cand Samuel a ajuns la Betleem, batranii au tremurat. Dupa ce i-a invitat pe Iese si fiii sai la praznic, i-a pri-vit pe barbati unul cate unu, crezand ca noul rege al Israelului se afla Tn fata lui. Samuel ar fi trebuit sa Tnvete din expe-rienta sa cu Saul ca. omul din afara nu este nici pe departe atat de important ca omul dinauntru (13:14). Dumnezeu judeca un om dupa inima sa (v. 7). Principiul din versetul 7 a fost si va fi Tntotdeauna valabil: Oamenii judeca dupa infatisare, dupa imbracaminte si dupa alte elemente exte-rioare. Dar Tn zilele noastre mass media Tncurajeaza acest mod defectuos de a judeca oamenii, folosind, Tn campaniile lor publicitare, la televiziune si Tn publicatii, persoane atragatoare fizic, pana acolo Tncat oamenii cu Tnfatisare obisnuita ajung sa nu mai fie acceptati de restul populatiei cum erau odinioara. Saul era un om Tnalt. cu parul negru, placut la Tnfatisare. De fapt si David era placut la Tnfatisare (v. 12), desi parea prea tanar pentru a putea fi luat Tn considerare pentru ocuparea unui post de mare important! Din nefericire, prea de multe ori biserica, mai ales Tn aparitiile de la televiziune, a subliniat nu stralucirea spiritual^, ci cea superficiala a omului din afara, rezultatele fiind cat se poate de de-zastroase atunci cand acestei idoli au cazut.

David a trebuit sa fie adus la ospat. El era atat de nesemnificativ Tn ochii tatalui sau, Tncat Iese crezuse ca pe profet nu avea cum sa-1 intereseze fiul sau cel mic. Dar Domnul era deosebit de interesat de acest pastoras, iar Samuel, ascultand de glasul Domnului, 1-a uns pe David. Din acel punct, Duhul Domnului a venit cu mare putere peste David, parasindu-1 pe Saul. Abia dupa ani si ani David va purta coroana lui Saul, dar deja din aceasta zi regatul se afla cu siguranta in rina lui David.

B. Slujirea pentru Saul (16:14-23)

Cam Tn acest timp, Saul cazuse prada unei tulburari mentale cauzate de un duh rau Sintagma: „**un duh chinitor de la**

278

1
Samuel

Domnul" (Tn editia romana: „dubul rau de la Domnul", n.tr.) se explica prin faptul ca ceea ce Dumnezeu permite este adesea redat ca si cand El *ax face* acest lucru. Dr. Rendle Short analizeaza problema de care suferea regele:

Regelc Saul ar primi Tn zilele noastre diagnosticul de nebunie de tip maniac-depresiva. Perioadete de intensii apasare, presarate cu izbucniri ocazionale de violente cu intentii de omucidere, apparent fara nici un motiv, impresia falsa ca oamenii ar fi complotat Tmpotriv lui... sunt cu toate simptome usor de depistat ale acestei maladii:⁵

Slujitorii lui Saul i-au propus regelui sa "gaseasca pe cineva cu darul muzicii care sa vina si sa-l calmeze. S-a sugerat numele lui David Si Saul a trimis sa fie adus la el. Versetul 18 arata ca David isi faurise deja un renume, chiar Tnainte de a-1 fi Mruntat pe Goliat. Acum muzica sa parea sa-1 scoata pe rege din depresia sa. Sauf 1-a indragit, facandu-I pe David purtatorul sau personal de arme.

C. tnfrangerea lui Goliat (cap. 17)

17:1-11 Filistenii si-au adunat armatele pentru batalie in apropierea vailor lui Elah (Valea Terebintilor), la sud-vest de Ierusalim, nu departe de Gat. Saul si arma-ta sa s-au adunat intr-alt loc din apropiere, valea Elah despartindu-i de filisteni. Un campion cu numele de Goliat a ieșit zilnic din tabara filistenilor timp de patruzeci de zile, sfidand ostirile Israelului sa-i trimita un adversar pe masura sa. Cum era de asteptat, nu s-a gasit nici un voluntar. Uriasul acesta avea aproape trei metri Tnaltime si era Tmbracal cu o armura ce cantarea eel putin 85 de kg. Numai sulita sa de fier cantarea vreo 7-8 kg. Dar toate aceste arme grele nu-i creau nici un fel de probleme lui Goliat, deoarece el Tnsusi tre-buie sa fi avut intre 300 si 400 de kg, poate chiar mai mult, Tn functie de talia sa. Toate aceste caracteristici Tl faceau sa fie de cale-va ori mai puternic decat un om normal.

17:12-30 Odata, pe cand David

aducea de mancare ceior trei frati mai va^stnici ai sai pe campul de batalie. a auvit batjocurile

azvSrlite de urias la adresa lor si frica ce sc putea citi pe letele soldatilor evrei. David a Tntrebat ce i se va face omului care va reduce la tacere aceasta bruta laudaroasa. Eliab, fratele sau eel mai mare. I-a mustral, probabil ca sa-si ascunda propria sa lasitate, dar David a persistat, insistand sa i se spuna ce premii va primi eel care Tl va putea ucide pe urias.

17:31-40 Nu dupa mult timp a ajuns la urechile lui Saul vesteala ca s-a gasit un tanar dispus sa lupte pentru Israel. Omeneste vorbind, e de fntele indoiala cu care 1-apravit Saul pe David, in ce priveste capacitatatile sale, cand acesta a fost adus maintea sa. Numai ca David cunoscuse puterea lui Dumnezeu, care a lucrat prin el atunci cand David a aparut lunna sa de atacurile unui leu sau urs. Ei ca\$tigase experiente cu Dumnezeu Tn particular, prin urmare, acum era preg&tit sa se bizuie pe Dumnezeu Tn public. Vazand curajul si hotararea lui David. Saul i-a dat propria lui armura, dar David s-a lipsit de ea. mtrucal Tl Tngreuna, preferand sa-si aleaga cinci pietre netede de la parau, o prastie si toia-gul sau, peste toate acestea David avand Tnsa puterea Dumnezeului ceiui viu!

17:41-54 Cand Goliat I-a vazut pe David, tanarul ce trebuie sa fi avut vreo douazeci de ani Tn acel timp. s-a umpiut dc manie, considerand ca Israel !-a insultai trimitandu-i pe acest tinerel ca sa lupte Tmpotriva sa. Dar David nu avea nici unna de frica, raspunzand blestemelor proferate de urias. David se Tncredea cu tolui Tn Domnul, asteptand sa primeascii biruinta din mana Lui. Cand a iacut Goliat primul pas catre el, David a tras cu pra^tia, piatra lovindu-1 pe urias Tn frunte. Indata el a cazut cu fata la pamant, dupa care David i-a taiat capul cu propria sabie a uriasului. Cand filistenii au vazut acest lucru. au luat-o la fuga, fiind urmariti de israelili.

17:55-58 Versetele acestea¹⁶ par sa ridice o problema: Este ciudat ca Saul nu 1-a recunoscut pe David, de vreme ce Tl desemnase anterior sa-i fie purtator dc arme (16:21). Totusi trebuie nolal ca Tn text nu se spune ca Saul nu a stiut cine este acest tanar, doar ca a Tntrebat: „**A1 cui**

fiu este acesta?" Cu alte cuvinte, e posibii ca

Saul sa fi uitat toate amanuntele legate de familia din care provineea David, cum arata si Williams:

Dupa ce i-a promis Tnvingatorului ca-i va da fiica tn casatorie si o zestre frumusica, scutin-du-i familia de impozite, era normal ca Saul sa-i ceara lui Abner lamuriri cu privire la tatal lui David și pozitia ocupata de acesta !n socie-tate....¹⁷

Aceasta ipoteza pare sa fie confirmata de faptul ca mai tarziu David isi exprima nevrednicia de a fi ginerele regelui (18:18). Michael Griffith ne prezinta o aplicatie nimerita a acestui verset:

Atat Ionatan (cap. 54), cat si David au initial actiuni de la nivelul lor umil, dar acestea- s-au soldat cu mari biroinfe. Tot așa si noi suntem chemati sa luam tn stapanire campul local de batalie in care ne aflam. Nu ne putem permite sa speram ca vom putea sa ne masuram forfele cu toata opozitia vrajmasului, dar nici nu e nevoie sa facem acest lucru. Acolo unde te afli, pe „frontul" tau, vei descoperi ce mult poti face pentru Isus. Suntem chemati sa dam dovada de curaj si sa luam initiativa tn locul unde ne aflam. De restul Se va ocupa Dumnezeu, atun-ci cand, tn urma actiunii noastre, batalia se va extinde pe Tntregul front.¹⁸

D. Casatoria cu Mical (cap. 18)

18:1-5 Intre Ionatan si David s-a stator-nicit o trainica prietenie, cei doi avand o seama de afinitati tn structura lor sufleteasca, fiecare din ei posedand acea rara trasatura de caracter a unui curaj autentic. Ionatan era' succesorul legitim la tronul tatalui sau. Dar cand i-a inmanat lui David mantia sa, a indicat prin aceasta ca este dis-pus' sa renunte la dreptul sau legitim, preferSnd sa-1 vada pe David Tncoronat.

18:6-16 Pe masura ce David continua sa castige batalie dupa batalie, Saul a fost cuprins de o nestapanita gelozie la adresa sa. Cand a auzit cancelele femeilor,

Tn care acestea ii atribuiau lui David mai multe fapte de vitejie decSt lui Tnsusi, mania lui nu a mai cunoscut margini. Dumnezeu Se foloseste uneori de rau pentru a pedepsi raul, acesta fiind motivul pentru care a

<i>Marea Mediterrana</i> Afec   t <?   i§   " " ~ "
Rama Ghieba, ' Nob Adulam z Gat if <C Cheila .Hebron. Carmel Marea Maoh. Moarta <\$ g 7 Pustiul - Macadars Maori - Mitpa" * <i>i ij'</i>
David urmarit de Saul
1. David fugă din Ghieba la Samuel în Raba (1 Sam. 19:18) 1. David se deplasează la Nob (1 Sam. 21:1 - 9) 1. David se deplasează la Gat (1 Sam. 21:10) 1. David fugă de filisteni la Adulam (1 Sam. 22:1) 1. David își pună familia la adăpost în Moab (1 Sam. 22:3) 6. David se deplasează în Moab (1 Sam. 22:4) 6. David ajunge în padurea Heret (1 Sam. 22:5) 6. David și oamenii săi îl atacă pe filistenii care au prădat Cheila (1 Sam. 23:5) 6. David se retrage în pustiul Zif (1 Sam. 23:14) 10. David se retrage în pustiul Maon (1 Sam. 23:24) 10. Urmarit de Saul, David ajunge la Enghedi (1 Sam. 23:29) 10. Crându-i viajă lui Saul, David revine în Moab (1 Sam. 24:22) 10. David revine la Carmel Maon; se casatorește cu Abigail (1 Sam. 25) 10. Crându-i din nou viajă lui Saul, David revine în Gat (1 Sam. 26:1-27:2) 10. Achis, regele filisteian al Gatuului, îl da lui David cetatea Ticlag (1 Sam. 27) 10. David și oamenii săi se duie la Afec, unindu-se cu forțele filistene (1 Sam. 29:1- 3) 10. Opoziția comandanților filisteni îl obligă pe David să revină la Ticlag (1 Sam. 30) 10. După moartea lui Saul, David revine la Hebron, unde este incoronat Rege (2 Sam. 1-2)

ingaduit ca Saul să fie chinuit de un duh rau (v. 10). De două ori regele a încercat personal să-l ucida pe David, dar de ambele dată David a scapat. Apoi Saul 1-a

280

1
Samue
l

pus pe David capitan peste o mie de soldati, sperand ca in felul acesta va fi omorat in fuptele cu filistenii. (Din text rezulta ca anterior David avusese sub comanda sa elective mai mari.) Dar Domnul era cu David, ale carui fapte de vitejie au atras atentia Tintregului Israel.

18:17-30 Fiica regelui fusese fagaduita barbatului care-l va putea ucide pe uriasul filistenilor. Asadar Merab, fiica mai mare a lui Saul, i-a fost oferita lui David ca sotie. Dar intre timp trebuiau castigate alte victorii militare, Saul sperand ca David va fi ucis in cursul acestora. Cind David si-a ex-primat nevrednicia sociala de a fi ginerele regelui, Merab a fost data altui barbat, actiune prin care probabil Saul a urmarit sa-l umileasca pe David. Dar fiica mai mica a lui Saul, Mical, l-a iubea pe David. Saul a fost de acord sa i-o dea lui David in casatorie, cu conditia ca David sa-i aduca, in loc de zestre, o sută de preputuri ale filistenilor. Din nou, Saul spera sa-l poata pierde pe David, cand acesta va cadea rapus de filistei. Numai ca David nu se lasa sa fie eliminat cu una cu două. El s-a înfatisat la rege cu o masura dubla a acestei ciudate zestre, castigand-o astfel pe Mical de mireasa. Pe masura ce sirul victoriilor militare dovedea cu prisosinta ca Domnul era cu David, ura lui Saul fata de el, insotita de frica, l-a propulsat tot mai mari.

E. Fuga de Saul (cap. 19-26)

1. Loialitatea lui Ionatan (cap. 19, 20)

19:1-7 Cand Ionatan si-a dat seama ca fatal sau vrea sa-l omoare pe David cu orice pret, si-a sfatuit prietenul sa se ascunda pe camp, in timp ce el va incerca sa-l imbune pe Saul. Printre argumentele oferite lui Saul ca nu e bine ce face cu privire la David, Ionatan i-a amintit fatalui sau de curajul, loialitatea si succesele militare obtinute de David in lupta inimicului, ca nu facuse nimic vrednic de moarte.

in urma discutiei cu fiul sau, Saul s-a lasat induplat, de data aceasta, repunandu-i pe David in pozitia ce o ocupase anterior la curtea regala.

19:8-10 Dar cand a izbucnit din nou razboiul, David s-a acoperit iarasi de glo-

rie, starnind invidia lui Saul. Duhul rau a inceput din nou sa-1 chinuie pe Saul, care a incercat sa-1 strapunga pe David cu sulita. care Tnsa s-a infipt in peretc. Era a trcia oara cand Saul gresea tinta. David a scapat ca prin urechile acului, salvandu-si viata.

19:11-17 In aceeasi noapte, regelc Saul a trimis niște soli, ca sa-1 ucida pe David in casa lui. Afland despre complotul urzil Tmpotriua sotului ei, Mical a Tnlesnit fuga lui David, coborandu-1 pe fereastra. Apoi a luat idolul din casa (terafimul) si „**l-a pus in pat, i-a pus o piele de capra in jurul capului și 1-a invelit cu o haina**”. Precizam ca -idolul era doar al ei, David nefiind inchinator la idoli. Cand Saul a trimis solii sa-1 prinda pe David, sub-terfugiul ei a iesit la iveala.

19:18-23 Dar era prea tarziu. David nu mai era acolo, ci se refugiase la Rama. pentru a se intalni cu Samuel, in vremuri de restriste, oameni ai lui Dumnezeu se due la alti oameni ai lui Dumnezeu. De trei ori solii lui Saul au suferit esec in Tncercarea de a-l prinde pe David, deoarece, cand s-au apropiat de profetii din jurul lui Samuel, au inceput si ei sa profetcasca. sub inraurirea Duhului lui Dumnezeu. Ulterior, cand Saul insusi s-a dus pentru a-1 prinde pe David, si el a fost coplexit dc puterea lui Dumnezeu. Dar aceasta cople-sire divina nu era adevarata convertire.

19:24 Oamenii si-au adus aminte dc proverbul care spunea ca si Saul e printre profeti (10:11, 12). Nu mica le va fi tbsi mirarea cand au vazut aceste fluclatii in purtarea sa. Prin „s-a dezbracat de haine” nu trebuie sa se inteleaga ca s-a dezbracat de tot, ci doar ca si-a scos vesmintele exte-rioare, insemnul majestatii. Si astfel, in timp ce Dumnezeu l-a tinut pe Saul pironit la pamant toata ziua si toata noaptea, David a reusit sa scape (20:1).

Versetul 24 nu contrazice cu nimic sin-tagma 15.34, 35: „Si Samuel nu s-a mai dus sa-1 vada pe Saul, pana in ziua mortii

sale,” deoarece *mi* Samuel a venit la Saul. ci *Saul a venit la profet*, si nu de buna voic. ci in mod cu totul neasteptat.

20:1-3 Dupa ce a fugit din

Naiot.....

David s-a dus la Ionatan, incrcand sa alle de ce ii doreste Saul moartea cu atata

Tnver\$unare. Se pare ca lonatan nu fusese tinut la curent cu toate Tncercarile tatalui sau de a-1 omori pe prietenul sau. David i-a explicat lui lonatan ca regele nu i-a impartasit planurile sale din pricina priete-niei ce exista Tntre David și lonatan.

20:4-9 Apoi David a propus sa recurgS la un test, prin care sa se vada lamurit daca mai este Tn pericol sau nu. In loc sa-si ocupe locul rezervat la masa regala, la praznicul din luna aceea, David va absen-ta. Iar cand Saul va intreba de ce lipseste David, lonatan va raspunde ca s-a dus la Betleem, la jertfa anuala adusa de toata familia. (E posibil ca afirmatia sa fi fost adevarata, desi nu se precizeaza nicateri Tn Scriptura ca David ar fi efectuat aceasta deplasare. Iar daca a fost neadevarata, motivul consemnarii ei este de a exprima dezaprobarea lui Dumnezeu.) Daca Saul nu va obiecta, acesta va fi un semn ca David e Tn afara de orice pericol, in schimb, daca regele se va mania ca David i-a scapat din nou printre degete, atunci lonatan va sti ca viata lui David este Tn mare pericol.

20:10-17 lonatan a promis ca se va duce pe camp a treia zi, ca sa-i dea de stire lui David cum stau lucrurile prin inter-mediu unui consemn prestabilit. Pesemne presimtind care va fi deznodamantul, lonatan 1-a rugat pe David sa se poarte cu credinciosie fata de Domnul si fata de el si casa lui, cand va prelua puterea. Reiese clar din versetele 14-17 ca lonatan era con-vins ca David va fi intr-o zi rege al Israelului. Prin urmare, cu atat mai mult straluceste dragostea ce i-o purta lui David, cu cat realiza ca drepturile sale legitime de succesiune la tron aveau sa-i fie transferate lui David. Ce exemplu de neasemuit devotament si altruism!

20:18-23 Versetele acestea prezinta amanuntele semnului prin care David avea sa fie Instiintat cu privire la atitudinea regelui fata de el. lonatan va iesi pe camp, lansand cu arcul sageti

Tn directia standi dupa care se ascundea David. Din indrumarile date tanarului slujitor ce tre-buia sa adune sagetile David putea sa deduca daca trebuie s-o ia la sanatoasa, pentru a scapa cu viata, sau, dimpotriva,

daca putea sa revina la curte, fara nici un pericol. Poate ca ne întrebam de ce a recurs îonatan la aceasta scenetă, ca să comunice cu David, de vreme ce mai tarziu constatam că s-a dus direct la David și a stat de vorba cu el. Raspunsul e că în incidentul relatat în versetele 18-23 el nu avea de unde să ști că va mai putea lua legatura cu David fără să fie vazut.

20:24-34 În prima seara a praznicului, Saul nu-a amintit deloc absența lui David, probabil crezând că acesta nu corespunde din punct de vedere ceremonial. Dar a doua zi, când, mătrebandu-l pe îonatan de David, a aflat că acesta s-a dus la Betleem, Saul s-a înfuriat la culme, acuzându-si fiul că s-a întreținut cu un om pornit să-l facă de rusește pe îonatan și pe mama lui. În realitate, cuvintele folosite de Saul au fosi foarte dure, și mai dura fiind purtarea sa, când a încercat să-l întuiască de perete pe propriul sau fiu, spre care se mutase, temporar toată ura ce îl purta lui David.

20:35-42 A treia zi dimineață, în urma consemnului, temerile lui David s-au adeverit. Cei doi au varsat lacrimi, tmbra-tisandu-se, fiecare din ei urmand să picte pe drumul său, nemaibeneficiind de parta-sia celuilalt. David a plecat să se ascundă. Aceasta fiind o etapă necesară în planul lui Dumnezeu, care îl pregătea pe David să poată prelua, mai tarziu, tronul Israelului. Iar îonatan a revenit la curtea regală, riimanand loial tatalui său, desi în adâncul inimii să bine că nu-l va urma pe acesta la tron. Trebuia să se fi dus cu David? A procedat corect cand a ramas fidel tatalui său, desi săia că Domnul îl repudiase pe Saul de a mai fi rege?

2. Bunătatea arată de Abimelec fata de David (cap. 21)

Chiar și oamenii de excepție au picioare de lut. Marele David nu face, în episodul ce urmează, excepție de la această regulă. În tristul capitol aflat acum înaintea noastră sunt consemnate

minciunile rostite de el în fata cortului înțalnirii, care se alia în această perioadă la Nob (v. 1-9), precum și nebunia de care s-a prefăcut David ca ar suferi în fata filistenilor (v. 10-15).

21:1-6 După ce se duse la Samuel

(cap. 19) si la Ionatan (cap. 20), in fuga sa de Saul, acum David se prezinta la marele preot. Abimelec s-a temut de David și a întrebăt de ce calatorește el de unul singur. (De fapt, David era însoțit de cativa oameni, care însă asteptau într-alt loc - v. 2; Mat. 12:3.) David a mintit, spunând că intr-o misiune secreta în interesul regelui. Apoi David a cerut să i se dea paine să manarice. Dar nu era alta paine, decât painile punerii. Înainte, acea paine sfântă folosită în scopurile închinării în curtea înținirii. Preotul îl-a oferit lui David aceasta și a condus ca oamenii săi să nu se fie înținăți ceremonial prin relații sexuale în ultimele trei zile. David a precizat că oamenii săi sunt nu numai curați, ci și sfinti, adică puși deoparte. În virtutea faptului că se află în aceasta misiune specială. Avea dreptate Shakespeare când afirma: "Oh what a tangled web we weave when first we practice to deceive!" (Vai, ce panza înțelnică stim să torcem, de înțeala ce ne-am deprins cu practica de a nu spune adevarul!) Își astfel painea ce tocmai fusese luată din locul sfant a fost data lui David.

La Mai 12:3,4 Domnul Iisus a aprobat aceasta întrebătură nelegitimă a painii punerii înainte, probabil din cauza faptului că în Israel era pacat încă David reprezenta cauza neprihanirii. Dacă lui David îl să ar fi acordat locul cuvenit pe tronul Israelului, n-ar mai fi fost nevoie ca el să cersească paine. Legea, care interzicea profanarea acestei paini speciale, nu conținea însă nici o interdicție cu privire la o faptă de milostenie ca aceasta.

21:7-9 Doeg, un slujitor al lui Saul, fusese retinut înaintea Domnului la Nob, în acest rastimp. Deși era edomit din naștere, s-a convertit la religia evreiască și acum, datorită vreunui jurământ sau necurăției ceremoniale, sau din alte motive de această natură, el nu putea să parasească localitatea. Evident el a observat colaborarea lui

Ahimelec cu David, având grija să-l transmită lui Saul acest lucru. Între timp, David a formulat o două cerere, să îl se pună la dispozitie arme. și, mintind din nou, a afirmat că mai înainte ca el să fie în slujba regelui. Immediat îl-a fost adusă sabia lui Goliat, la care David a

exclamat ca nu mai exista o alta sabie ca aceasta. Omul care se Tncrezuse Tn Domnul ca-i va da puterea sa-l ucida pe urias cade acum Tn cursa, punandu-.?i Tncrederea Tn sabia dusmanului sau Tnfrant!

21:10-15 Apoi David a parasit teritoriul Israelului, refugiindu-se Tn cetatea de bastina a lui Goliat, Gat. Iata-I pe unsul Domnului, viitorul rege al Israelului, cau-tandu-si adapost printre vrajmasii poporu-lui lui Dumnezeu. Cand filistenii au Tn-ceput sa intre la banuieri cu privire la el, David s-a vazut nevoit sa faca pe nebunul, ca sa-si scape viata. DeRothschild noteaza ca lui David nu-i era deloc strain faptul ca „alienatii mintal beneficiaza de un regim special, nefiind atinsi de nimeni, deoarece erau considerati napastuiti, dar, Tn acelasi timp, si aparati de Divinitate.”¹⁹ Asa se face ca acum Tl vedem pe psalmistul neTn-trecut al Israelului crestind cuvinte fara noima pe u\$ile portilor, Tn timp ce pe barba i se prelingeau balele. Din pricina nepasarii erase a poporului lui Dumnezeu, conjugata cu propria-i alunecare de la credinta, David ajunge sa manifeste acum acest comportament dizgratios.

Dar David s-a ales cu cateva Tnvata-minte de mare pret din aceasta dureroasa experienta. Inainte de a trece la capitolul urmator, cititi, va rog, Psalmul 34, care a fost compus cam Tn aceasta perioada. In acest psalm artam detaliu relevante despre caracterul lui David.- El poseda o remarca-bila tarie de caracter, o tenacitate care 1-a ajutat sa creasca Tn cunoasterea lui Dumnezeu. Tn pofida e?ecurilor sale.

3. Scdparea lui David \$i uciderea de catre Saul a preotilor (cap. 22) 22:1, 2 Cand David s-a Tntors Tn Israel, a gasit adaptost Tn pestera Adulam, din teritoriul lui Iuda, situata la sud-vest de Betleem. Era locul Tn care se adaptosteau toti ce napastuiti, nemultumi sau Tnglo-dati de datorii. David este aid un tip a! lui Cristos Tn actuala Sa

respingere din partea marii majoritati a oamenilor, chemandu-i pe cei Tmpovarati si truditi sa vina la El. sa fie mantuiti. In timp record, o mini armata formata din circa patru sute de oameni s-a strans la Adulam, ale carei efective aveau

sa creasca ulterior la sase sute. Pentru lume oamenii acestia erau niste neispraviu, dar sub conducerea lui David ei au devenit bravi luptatori (2 Sam. 23).

22:3-5 Parintii lui David s-au alaturat si ei fiuii lor. Fiind preocupat de soarta lor, David s-a deplasat Tn Moab, aranjand ca ei sa stea acolo cat timp David va trebui sa se ascunda. Desi era descendant al moabitei Rut (Rut 4:17), David a gresit cSnd și-a pus încrederea în vrajmasii Domnului. (Conform tradiției, Tn cele din urma moabitii i-au omorât pe parintii lui David.) Curând după ce s-a întors David, protetul Gad i-a spus să parasească pestera Adulam. Prin urmare, David s-a refugiat în padurea Heret, aflata tot în teritoriul lui Iuda.

22:6-8 Aflat Tn Ghibea, din tinutul lui Beniamin, Saul tună și fulgeră împotriva lui David, în auzul beniamitilor și al slujiitorilor săi, întrebându-i dacă David i-ar rasplatit la fel de generos pe cat a facut-o el. Astă pentru că, desigur, David nu era din semintia lui Beniamin. Apoi Saul i-a acuzat că ar urzii comploturi că să-i ia viața - demonstrând că de-acum era complet paranoic, nemaiputând rationa. Pretutin-denii în jumătate, chiar și Tn propriul sau fiu, nu vedea decat dusmani.

22:9-15 Doeg, edomitul, dorind să profileze la maximum de această oportunitate, că să se pună cat mai bine cu regele, i-a relatat lui Saul cum îl-a ajutat Ahimelec pe David, aprovisionându-l cu hrana și consultându-l pe Domnul cu privire la el. Imediat preotul și familia lui au fost aduși în fața regelui, fiind acuzați de tradare. Drept răspuns, Ahimelec a invocat loialitatea lui David fata de rege și propria sa nevinovătie, că unul care a dat ajutor celui despre care credea, sincer, că este fidel regelui. Si a adăugat că nu fusese singura oară cand L-a întrebat pe Domnul cu privire la David. Cat privește acuzatia lui Saul că David s-ar fi răsculat împotriva sa, pandind să-i ia

viata, Ahimelec a spus că nu stie nimic despre asta.

22:16-19 Actiunile lui Saul demonstrează că în această fază era nebun de-a-binelea. Cand garzile sale de corp au refuzat să-i ucida pe preoli, Doeg - care

nici nu era evreu, ci un „caine” in ade-varatul sens al expresiei - s-a n&pustit asupra lor. pasandu-i prea putin c5 erau preoti, si a ucis optzeci și cinci dintre ei. Apoi, ca și cand asta n-ar fi fost de ajuns, a atacat cetatea lui Ahimelec, Nob, ucigan-du-i pe locuitorii și vitele acestora.

22:20-23 Numai Abiatar a scapat cu viata, refugiindu-se la David si spunandu-i tot ce s-a intîmplat. Apoi a ramas alaturi de David, fiindu-i mare preot pan5 cand a fost, pe buna dreptate, indepartat din post de catre Solomon (I Regi 2.27). Intr-o privinta, moartea preotilor a fost urmarea directa a minciunilor și stratagemelor ia care a recurs David (v. 22). Privite din alt unghi, ele au reprezentat judecaia lui Dumnezeu care s-a abîmat asupra casei lui Eli (2:31-36; 3:11-14). Dincolo de aceste considerente, trebuie subliniat eft Saul poarta vina cea mai mare pentru acest masacru, declansat din ordinul sau.

Protetul (Gad), preotul (Abiatar) si regele (David), aflati cu totii in exil. II intruchipeaza pe Cristos in ipostaza actu-ala, agteptand ca vrajmasi Sai sa-l fie facuti asternutul picioarelor Sale si tronul domniei Sale sa fie statornicit pe pamant.

4. Tradarea Cheilei (cap. 23)

23:1-5 Lui David i-a parvenit stirea ca cetatea Cheila, situata la sud de Adulam, fusese atacata de filisteni. Calauzil dc Domnul, el a pornit la lupta impotriva inamicului, salvand cetatea și capturand multe vite.

23:6-12 Cand Saul a afiat ca David se afla la Cheila, s-a hotarat sa-l prinda accio. Dar David a prins de veste ca i se intinde o cursa si L-a intrebat pe Domnul ce trebuie sa facă. S-a ramana la Cheila, unde nu i se va intampla probabil nimic? II vor pi-edea locuitorii cetatii in mana lui Saul, in pofida buna-vointei sale fata de ei? Prin intermediul efo-dului pe care il adusese Abiatar, dar mai ales prin Urimii si Thumimii, Dumnezeu i-a descoperit ca la sosirea lui Saul, acesti oameni

ingrati il vor trada pe David.

23:13-18 Atunci David s-a sculat cu oamenii lui si a fugit in pustiul Zif, la sud de Hebron. Dar si acolo ei au fost urmariti fara incetare. Tot acolo Ionatan l-a gasit pe

284

1
Samue
l

David si 1-a Tncurajat in Domnul. De cată nevoie este astazi de aceasta slujire! Biserica ar beneficia enorm daca ar exista astazi mai multe persoane cu darul Tncura-jarii. Numai cei care au trait puterea unui cuvant de Tmbarbatare, rostit la timpul potrivit, cunosc binecuvantarea pe care o poate aduce acesta sufletului Tnsetat după ajutor. Dragostea pe care i-o purta Ionatan lui David 1-a facut sa se puna pe sine pe planul doi. Ionatan 1-a asigurat pe David că Dumnezeu își va împlini planul Sau în viața lui David, în pofida acțiunilor lui Saul. Fericit e omul care are un prieten ca Ionatan! De ce nu a ramas alaturi de David, ci intotdeauna a revenit acasa, este o enig-mă.20

23:19-29 Si **zifitfi** 1-au tradat pe David, dandu-i de stire lui Saul unde se afla David și promisand să-l predea pe fugar în mâna regelui. Cand David a auzit că vine Saul, a fugit în Pustiul Maon, fiind urmarit îndeaproape de Saul. Dar tocmai când se parea că va fi încercuit, filistenii au atacat Israelul și Saul a fost nevoie să inceteze urmarirea. Fara să vrea și, desigur, fără să stie, vrajmasul Israelului a fost un aliat al regelui respins al Israelului. Fiul lui Isai s-a dus apoi la En Ghedi, pe malul de vest al Marii Moarte.

5. Saul este crutat (**cap. 24**)

24:1-7 Dupa ce a raspuns amenintarii prezentate de filisteni, Saul a reluat urmarirea lui David, ajungand în tinutul muntos din En Ghedi. Acolo regele a intrat într-o cale din pesteri să se odihnească. Dar pesta aleasa de el nu era pustie. Mult mai în interior, omul urmarit de Saul trecea strunea cu greu vîtejii, că să nu ia viața monarhului! Acești oameni credeau că Dumnezeu îl 1-a dat pe Saul în mâna lor. Dar David nu era conștient să fie primit nici o poruncă de la Dumnezeu să ia Tmparatia cu forță. Mai degraba, David era dispus să astepte timpul și metoda stabilite de Dumnezeu. Chiar și cand a tăiat un colt din mantaua regelui, a

avut mustrari de conștiință. Pentru David nu era un lucru de saga faptul că Saul a fost un rege. Numai Dumnezeu putea să-l indeparteze pe acest rege, David urmand să-l respecte până cand Domnul va găsi de

cuvintă sa procedeze altfel.

24:8-15 Dupa ce Saul a iesit din peștera, David a strigat după el. Înclinându-se în fața regelui, David i-a spus că vestile tendențioase pe care le auzise nu erau adevărate, și că¹ dacă ar fi voit să-i ia viața, ar fi putut să-o facă chiar în ziua aceea. Dar David nu putea concepe o atare acțiune împotriva unsului Domnului. și i-a arătat colțul tăiat din mantaua lui Saul, ca dovada a marinimiei sale. Un rau să-ar fi razbunat poate, dar David nu era animat de asemenea dorință. Apoi David l-a întrebăt pe Saul de ce îl urmărește cu atâtă înversunare pe un om auat de inofensiv și neînsemnat ca el, care e asemenea unui caine mort sau a unui puric.

24:16-22 Fiind, pentru moment, miscat până la lacrimi de cuvintele lui David, Saul a recunoscut neprahanirea lui David și propria sa răutate. Surprinzator, el a recunoscut că David va fi rege peste Israel într-o zi și l-a pus pe David să jure solemn că se va purta bine cu familia sa. Apoi Saul a plecat în pace. Dar David nu avea să se bucure de prea multă liniste, căci Saul a uitat cursurile de bunătatea pe care i-o arătase David.

În cuvintele adresate de David lui Saul, el a facut de două ori apel că Domnul să fie Judecător, pentru că lui nu-i era greu să lase cazul în mana lui Dumnezeu, în loc să facă ceea ce îl să-ar fi parut-nimerii unui om firesc. Unul dintre lucrurile pe care Petru și le-a amintit în legatura cu Domnul nostru a fost faptul că: atunci „când a fost insultai, nu a raspuns cu insulțe. Cand a suferit, El nu a amenintat, ci S-a încredințat Celui care judeca drept” (1 Petru 2:23). învredniceasca-ne Domnul și pe noi să rămânem la fel de calmi și încrezători în Tatal cereșc, atunci cand suntem la stramtoare, căci suntem încolțiti!

6. Nechibzuinta lui Nabal (cap. 25)

25:1-9 Moartea lui Samuel
pună capăt perioadei

judecătorilor. Natiunea a devenit într-o monarhie. Descendenții lui David vor ocupa de acum încolo tronul Israelului pe vecie, Cristos fiind împlinirea deplină a acestei profetii. Respectul pro-

fund cu care fusese tratat Samuel reiese din intristarea care a cuprins toata natiunea la vestea mortii sale.

Dupa moartea profetului, David s-a dus in pustiul Paran, in sudul teritoriului lui luda, probabil pentru a scapa de urmaririle lui Saul, care c&uta sa-i ia viata. Carmelul din versetul 2 nu este totuza cu *Muntele Carmel* din nordul Israelului, ci o *localitate* din apropierea Maonului. Nabal isi tundea acolo oile si David, potrivit obiceiului, a trimis estiva tineri sa-i ceara acestuia un dar, in schimbul protectiei pe care i-o acordase David, avand grija de turmele lui Nabal.

25:10-13 Dar Nabal a raspuns slujito-rilor lui David intr-un mod atat de egoist si de intepat, incat David s-a aprins de mSnie, pregatindu-se sa se duca la Carmel cu vreo patru sute de oameni ca sa-i pedepseasca pe Nabal si familia acestuia.

25:14-22 Frumoasa si inteleapta sotie a lui Nabal, Abigail, a aflat de raul mare pe care avea sa-l aduca peste intreaga familie comportarea neinspirata a sotului ei. Drept urmare, ea a adunat la repezeala o mare cantitate de alimente, pornind cu acestea in intampinarea lui David. Pe cand se apropia David de Carmel, isi rememora toate faptele de mannimie pe care i le aratase lui Nabal, in contrast cu disprentul cu care s-a ales din partea lui Nabal.

25:23-31 Cand Abigail s-a intalnit cu David, s-a prosternut la picioarele lui, rostind o pleoarie superb alcatuita, care a dat rezultate. Mai intai, ea a recunoscut ca sotul ei era precum ii este numele (**Nabal** inseamnă pros/sau *necioplit*). Apoi apreciază ca nu a știut nimic cand au venit anterior oamenii lui David. și i-a cerut iertare, amintindu-i că Domnul este Cel care 1-a impiedicat de la varsare de sange, ca Dum-nezeu este Cel care ii va pedepsi pe vraj-masii lui - chiar și pe Nabal. Dacă dovedea de o mare patrundere spirituală, Abigail să

a dat seama cine este David, ca este unsul Domnului, și l-a laudat sincera pentru că lupta în bataliile Domnului. Or, că de mult se va bucura când va deveni într-o zi rege să nu trebuiască să-si amintească de un moment neplacut când a întins mana, razbunându-se singur, în loc să lase că

Domnul sa se razbune pe dusmanii sai!

25:32-35 David a ramas profund impresionat de aceste cuvinte diplomatice S.i i-a multumit pentru ca 1-a impiedicat sa-1 ucidii pe Nabal. Domnul slie sa aduca in viata noastră oamenii trebuinciosi, care sa ne Indrumă și să ne prevină. Trebuie să-I fim recunoscători pentru asta. Sfatul lui Abigail a avut efect, darul ei generos fiind bine primit. Iar David 1-a lasat pe Nabal în plata Domnului, care nu a întarziat să acioneze. Unii ar fi tentați să sustină că Abigail ar fi înțelesă Domnului, pentru faptul că nu s-a consultat cu soțul ei și pentru că a usurpat autoritatea sa. Dar Biblia nu sugerează că ea ar fi procedat greșit. Dimpotrivă, ea a salvat, după calea se pare, viața lui Nabal și a casei sale de la nimicire, prin acțiunea ei curajoasă luată într-un moment de criză.

25:36-44 Cand a revenit Abigail acasă, Nabal era beat cără. Ea a așteptat până a două zile, abia atunci spunându-i ce să-a întărit. La auzul acestor cuvinte, el a fost lovit, după calea se pare, de paralizie sau de un atac de inimă. și după zece zile, a murit, lăsând în urma lui toate avutile pe care le agonisise cu atâtă înfrigurare. Aflând despre moartea lui Nabal, David curând a trimis un sol, ca să-o ceară în casatorie pe Abigail. Iar aceasta a acceptat propunerea lui David cu multă smerenie. David își mai lăsase, în timpul căruia fusese urmarit de Saul, o nevastă, pe Ahinoam. Între timp prima lui soție, Mical, fusese data altui bărbat.

În această narativă vedem din nou că oricine se înalte pe sine va fi smecet (Nabal a fost omorțit de Dumnezeu), pe când cea care se smerește va fi înaltată (Abigail a devenit soția regelui) (Luca 14:11).

7. *Saul este crutat a doua oară (cap. 26)* **26:1-4** Din nou zifitii îau raportat lui Saul unde se află David (cf. 23.19). În data Saul a strâns o forță de cinci ori mai numerosă decât slabuta armată a lui David, coborându-

se în pustiul Zif. Nu ni se spune ce anume l-a incitat pe Saul din nou. Doar ultima oară, când cei doi se despartiseră, pareau că să au impactat (cap. 24). Poate că oamenii rai au starnit din nou

mania regelui (vezi v. 19).

26:5-12 David a iscudit tabara lui Saul, sj seara, Impreuna cu ruda sa Abi?ai, a patrunz in tabara unde dormea Saul. Numai un somn neobișnuit de adanc adus de Domnul peste Saul sj, probabil, peste oamenii lui a facut posibil acest lucru. Abi?ai a vrut sa-1 loveasca pe rege cu o lovitura rapida, dar David i-a interzis sa faca a?a ceva, deoarece Saul era unsul Domnului si era la latitudinea Domnului s& Se ocupe de Saul, cand si cum va gasi El de cuviinta. David a luat, in schimb, sulita lui Saul ?i urciorul de apa, dupa care a iesjt din tabara.

26:13-16 Cand David a fost afar& de orice peric crt, si-a ridicat glasul, mustran-du-1 pe Abner pentru ca nu 1-a pazit pe rege cum se cuvenea, o atare neglijenta fiind vrednica de pedeapsa cu moartea. Iar urciorul și sulita pe care le-a luat David au fost marturia faptului ca lui Saul i-a fost crutata viata pentru a doua oara, David nevoind ss-1 loveasca pe unsul Domnului.

26:17-20 David continua sa se mire de ce Saul Tl urmarest cu atata Tnversunare, cand el i-a demonstrat clar ca nu-i vrea raul, ca nu prezinta nici un pericol pentru el. Daca Domnul este Cel care 1-a intarat pe Saul impotriva lui David, atunci David L-ar putea multumi, aducandu-I o ofranda. Dar daca oamenii sunt cei care au provocat aceasta ostilitate a lui Saul impotriva sa, atunci aceştia sa fie blestemati, deoarece Tl alungau prin aceasta pe David de la singu-rul lacas unde se putea Inchina lui Dumnezeu.
Sintagma: „**Du-te, sluje\$te unor dummtui strani**” (v. 19b) repre-zintS mesajul iransmis de actiunile oame-nilor acestia, chiar daca nu exprimau acest lucru in cuvinte. David a cerut sa nu moara „departe de prezenta Domnului”, adica Intr-o tara straina (v. 20, NASB). Saul vana **un** purice... cum ar urmari o potarniche **in** muntf.”

26:21-25 Se pare ca Saul s-a pocait cSnd si-a dat seama ca

David i-a crutat din nou via\$. El a recunoscut ca David era mai drept decat el, deoarece el voise sa-i ia viata lui David fara pricina, pe cand David i-a cru?at viata, deși ar fi putut sa-1 ucida pe rege, fiind m legitima aparare. David a f&cut apoi inca un apel la Domnul sa ia

aminte de neprihanirea lui, după care Saul i-a raspuns lui David cu o binecuvantare și o profetie vizând maretia de care va avea parte „fiul” sau „David”²¹ David și-a vazut de drum să Saul s-a întors în cetatea lui.

F. Traiul în Filistia (cap. 27-30) 1. Achizitionarea Ticlegului (cap. 27)

27:1-4 Presiunea ce apăsa asupra lui David, prin faptul că mereu trebuia să fugă, din loc în loc, ca să-si scape viața, în cele din urmă și-a lăsat amprenta asupra sa. În pofida grijiilor miraculoase pe care î-o area-tase Domnul, credința lui David a schiopătat, deoarece el a pierdut din vedere faptul că este regeie unuia al Israelului. Se putea oare că Domnul să-l fi unuia rege, că după aceea să-l lase să fie omorât înainte de a urea pe tron? L-ar fi scapat Dumnezeu din mana lui Goliat, ca apoi să-l lase să cada în mana lui Saul? Raspunsul este desigur nu, dar imprejurările au uneori darul de a forma optică noastră. Pericolele actuale adesea incetosează promisiunile lui Dumnezeu. David a fugit din nou în țara filistenilor, luând legatura cu Achis... regeie din Gat. Demult nu mai fusese pe acolo și e posibil că Achis să-si fi dat seama că este un fugăru. Acest rege pagan îl-a primit cu caldura, vazând în el un viteaz? și un aliat împotriva Israelului. Nu înseamnă că este același Achis pe care îl-a cunoscut David la 21:10, întrucât „Achis” era un apelativ regal la filistenii.²² Cand Saul a aflat că David a fugit din țară, a incetat să-l mai urmărească.

27:5-7 Ultima oară cand fusese David la Gat (cap. 21), slujitorii lui Achis. El suspecta-șera și încercasă să-l omoare. David nu a uitat acest lucru. Cu prefața modestie, el a refuzat să locuiască în capitală, solicitând o altă cetate, și astfel îl s-a dat Ticlegul, o cetate situată în apropierea granitei cu Israel ce fusese initial a lui Iuda (Ios. 15:31).

27:8-12 În timpul sederii sale

de săi-sprezece luni în filistei, David a facut incursiuni împotriva ghesurilor, ghizitilor și amalecitilor. Acestea popoare erau locuitori pagani ai Canaanului, a caror nimicire fusese poruncita de Domnul (Ex. 17:14; Ios. 13:13; 1 Sam. 15:2, 3).

Chiar in exil, David lupta pentru Domnul, in bataliile Sale. Dar asta ne pune in fata unui paradox: David putea avea incredere ca Domnul Ti va pazi, tinandu-1 teafar, ca sa poata castiga biruinta asupra vrajmasilor lui Israel, dar el nu putea avea Incredere in El ca sa-1 apere de Saul!

2. Precizarea pierzarii lui Saul (cap. 28)

28:1, 2 Acum pozitia lui David a devenit extrem de dificila. Filistenii por-nisera la razboi impotriva lui Israel iar David primeste porunca de la regele filis-tenilor sa li se alature, in lupta impotriva israelitilor. El pare sa fi consimtit la aceas-ta, desi cuvintele sale din versetul 2 sunt capabile de doua interpretari, putand avea doua sensuri: „Vei sti ce poate face slujitorul tau ca sa-ti vina in ajutor" ori „vei sti ce poate face slujitorul tau ca sa te traga pe sfoara!" Achis a ales primul sens, facandu-1 pe David un membru al garzii sale personale.

28:3-8 Cele doua ostiri rivale s-au strans in partea de nord-vest a Israelului, pe campia Esdraelon (valca Armagedon). Filistenii si-au stabilit labara la Sunem iar Israel la Ghilboa. Cand Saul a vazut ca nu primeste nici un raspuns de la Dumnezeu, fie prin visuri, fie prin Urim sau prin pro-feti, s-a dus la o femeie care cheama morfii (mediu). Dar anterior el ordonase ca toti cei ce cheama mortii in Israel sa fie omorati sau exilati, cum cerea legea. Lata insa ca fn aceasta imprejurare Saul s-a dus la o femeie care chama mortii, ce locuia in En Dor, deghizandu-se, pentru a nu fi recunoscut.

28:9, 10 Prima preocupare a acestei femei a fost sa se asigure ca nu va pati nimic. Ea i-a amintit oaspetelui despre edictul regelui Impotriva spiritistilor si a tuturor celor care cheama mortii. Dar cum putea Saul sa-i asigure protectia, in numele Domnului, care decretase ca toate aceste persoane sa fie omorate, sau

cum putea femeia sa sa se simta in siguranta printre-un juramant facut in numele aceluiasi Dumnezeu - sunt Tntrebari care raman o enigma.

28:11-14 fn ce priveste episodul care a

urmat. Tntre comentatori exista o diversi-tatcde opinii. Unii cred ca un duh rau *s-a prefacut ca este Samuel*, pe cand altii cred ca Dumnezeu a Jntrerupt aceasta scena de spiritism, permitandu-i adevaratului **Samuel** sa se arate. A doua varianta este cea preferata, din urmatoarele motive: Femeia spiritista a fost socatS de aparitia neasteptata a lui Samuel, iar nu a duhurilor cu care ea tratatese de obicei. De asemenea, textul preciseazS ca **a fost Samuel**. In fine, **duhul** a profejtit corect ce se va intam-pla a doua zi.

28:15-19 Saul i-a spus lui Samuel de ce 1-a chemat din lumea mortilor. Mustrarea lui Samuel trebuie sa-1 fi rank profund pe Saul. Credea el oare ca Samuel poate sa-1 ajute, cand *Dumnezeul* pe care Samuel il slujea refuza sa-i vorbeasca? In loc sa primeasca' vreo mcurajare, temerile cele mai profunde ale lui Saul s-au adeverit. Imparatiua va fi luata de la el si data lui David, cum i se spusese deja. Filistenii ii vor infrange pe israeliti a doua zi iar Saul si fiii sai i se vor alatura lui Saul, tofi murind. Asta nu mseamna ca toti au avut parte de acelasi destin etern. Daca ii judecam dupa roadele lor, s-ar parea ca Saul a fost un necredincios, pe cand Ionatan a fost un om al credintei.

28:20-25 Toate pacatele lui Saul aveau sa se Intoarca acum asupra sa, tn rastimp de numai o zi. Cu greu s-a lasat convins sa manance ceva, ca sa. prinda putere, inainte de a-si vedea de drum. Vitelul gras a fost injunghiat, dar nu In scopul unei celebrari! fnvaluit in apasatoarea tScere, condamna-tul a avut parte de ultima mancare, inainte de a fi Inghhit de Intuneric.

3. Demobilizarea lui David de catre Achis (cap. 29)

29:1-5 Cand filistenii s-au strans, pregatindu-se de lupta, David si oamenii sai li s-au alaturat, pornind alaturi de Achis, dar mai la urma. Unii din mai-marii filistenilor au obiectat,

pe buna dreptate, nefiind de acord cu prezenta lui David printre ei, de teama ca nu cumva el sa se intoarca impotriva lor In timpul luptei. Oare cum ar fi putut sa se rSscumpere pe

288

**1
Samue
l**

sine in fata regelui Saul, decat aduc&ndu-i o gramada de cap5| ani ale filistenilor? Oare nu era acesta David care facuse obiectul cantecelor populare, cum ca omora mai multi filisteni decat Saul?

29:6-11 Argumentatia lor a avut efect și astfel Achis, i-a cerut lui David sa se intoarca la Ticlag. Raspunsul dat de David nu pare sa fie demn de un om al lui Dumnezeu. Astfel el a protestat, insistand sus si tare sa fie lasat sa se arunce in lupta **impotriva „dușmanilor domnului meu regele”** - desi acestei dusmani erau israeliti ca și el, Qoncetateni ai sai! Nu era prima oara cand David îl mintea pe Achis (cap. 27), aceasta fiind probabil o alta Incercare de a-i induce in eroare pe filisteni. Pe de alta parte, daca realmente a incercat sa lupte impotriva Israelului - ceea ce nu pare verosimil - Dumnezeu l-a impiedicat să-o faca, salvandu-1 de ocara de a-si omori concetenii si de a Tintari bratul filistenilor in lupta acestora impotriva poporului lui Dumnezeu. David nu va fi lasat sa ridice sabia lui Goliat impotriva Israelului.

30:7-15 Dupa ce L-a intrebat pe Domnul, David a pornit in urmarirea amalecitilor, fiind asigurat ca va avea biru-inta. Doua sute din oamenii sai (o treime) n-au putut merge mai departe de paraul Besor, deoarece erau epuizati si trupeste, si

4. Înfrângerea amalecitilor (cap. 30)

30:1-6 in timp ce David se afla in nord, cu ostirile lui Achis, amalecitii au facut o incursiune in Ticlag, luand captivi femei și copii. Astfel, la intoarcerea sa, David a gasit o cetate in mine. Sa fi fost aceasta judecata lui Dumnezeu asupra sa pentru faptul ca s-a unit cu filistenii? In caz afir-mativ, David a dat dovada de o mare inelegere a caracterului lui Dumnezeu, deoarece vedem cum el se duce la Domnul, cerand indurare si mangaiere pentru orice situatie si pentru orice persoana care-i statea impotriva. El stia că in asemenea situatii, de criza, impresurat din toate partile de necazuri, nu avea la cine altcineva sa se duca decat la Domnul, despre care ni se spune in Osea 6:1: „ne-a sfasiat, dat tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega ranile”.

sufleteste în urma recentelor pierderi suferite și a celor trei zile de mars sustinut, în drum spre Ticlag. David i-a lasat acolo, în dreptându-se spre sud, cu ceilalți patru sute de oameni ai săi, la fel de obosiți ca și camarazii lor, dar totuși hotărât să nu-i lase pe filisteni să scape. Curând au mărtinit un egiptean pe camp, care fusese aban-donat de stapanul sau amalecit, ce nu credea că robul sau va mai trai. După ce îl s-a dat mancare și apă de băut, egipteanul s-a intrebat și, după ce îl s-a promis că nu va fi omorât, l-a condus pe David la tabara amalecitarilor.

30:16-25 În betia lor, chefiind în cinstea victoriei pe care o repurtaseră, amalecitarii au fost luati prin surprindere de oaspetele nepoțit, David, care s-a napustit că un leopard asupra lor, invingând o forță numeric superioară cetei sale de ostenei. Doar patru sute de tineri ai amalecitarilor au scapat de ascuțișul sabiei, fugind calare pe camile. Gasindu-i pe evreii captivi teferi, David și oamenii săi îl au pus în libertate, după care au luat o imensa cantitate de prada, toata actiunea desfasurându-se în doar douăzeci și patru de ore. Lui David îl s-au dat toate oile și vitele captureate de la amalecitarii, ca parte ce-i revineau. În schimb, unii din oamenii săi n-au voit să imparte restul prăzii cu camarazii lor ramasi la paraul Besor. David a instituit o regulă, ce a ramas ca obicei în Israel, ca cei ce au rămas „la calabalac” să imparte egal cu cei care au ieșit pe campul de batalie (vezi și Numeri 31:27).

30:26-31 David a impartit prada să în mai multe daruri pentru diverși prieteni ai săi din Iuda. Aceste daruri au fost trimise în toate „locurile pe care David le străbătuse cu oamenii lui”, în semn de recunoaștere că Dumnezeu i-a dat izbanda împotriva vrajmașilor săi. Totodata el va fi încercat să cimenteze prietenii, având în vedere opozitia manifestată de Saul fata de el, fără ca David să-si fie dat seama că la ora aceea Saul

nu mai era printre cei vii.

IV. MOARTEA LUI SAUL (cap. 31)

31:1-6 Pe când David repurta succese remarcabile pe campul de batalie, Saul a

avut parte de Infrangere. Israelitii au fost nevoiti sa se retraga iar cei trei fii ai regelui au fost ucisi. insusi Saul a fost grav ranit de arcasi. Stiind ca este pe moarte, acolo unde se afla pe Muntele Ghilboa, Saul s-a rugat de purtatorul sau de arme sa puna "capat vietii sale, ca nu cumva filistenii sa-l gaseasca in viata si sa-si bata joe de el. Dar omul acesta s-a temut sa ridice mana Impotriva regelui Israelului, drept care, Saul si-a luat singur viata, aruncandu-se asupra sabiei sale. Gestul sau a fost urmat de purtatorul sau de arme.

31:7-13 Israel era in acest timp total demoralizat, fortele sale retragandu-se din calea armatei invadatoare. Cand filistenii au venit sa-i prade pe morti, au dat peste Saul si cei trei fii ai sai, rapusi pe campul de batalie. Lui Saul i-au taiat capul si au dat de stire in toata tara ca acesta nu mai era in viata. Trupul sau nemsufletit si trupurile fiilor sai au fost transportate la Bet San, unde au fost atamate pe zidul cetatii. Cand au auzit locuitorii Iabesului acest lucru, au mers toata noaptea, strabatand cei 16 km ce Ti desparteau de Bet San, si au coborat trupurile lui Saul si ale celor trei fii ai sai de pe zid, ingropandu-le sub tamariscul din Iabes. Oamenii acestia nu au uitat cum Saul i-a scapat de amoniti in prima victorie de rasunet obtinuta ca rege al Israelului (cap. 11). in Israel nu se obisnua ca mortii sa fie incinerati. Probabil s-a recurs la crematiune aici, deoarece trupurile fuseseră mutilate si probabil de teama ca nu cumva filistenii sa poata veni sa necinsteasca trupurile si mai mult.

Judecata lui Dumnezeu asupra lui Saul s-a incheiat astfel (vezi notele de la 1 Cronici 10). De cate ori nu incercase Saul sa-l omoare pe David prin mana filiste-nilor, dar iata ca, la urma, el insusi si-a pierdut viata din pricina lor. David a primit tronul ce i-1 randuisse Dumnezeu iar Saul si-a primit plata ce o merita

pentru faptele sale, dupa dreptatea Domnului caruia David I-I Incredintase de atatea ori.

NOTE FINALE

'(Intro) Invatatul evreu Abarbanel explica In ce consta aceasta traditie:

„Intreg continutul ambelor car{j se refera, intr-o privinta, la Samuel, chiar si In relatarea faptelor lui Saul si ale lui David, deoarece ambii, ca unii care au fost unsi de Samuel, au fost, de fapt, lucrarea mainilor sale” (citat de Erdmann, In „The Books of Samuel”, *Commentary of the Holy Scriptures*, de Lange, p. 1).

2(Intro) Eugene H. Merrill, „1 Samuel” *The Bible Knowledge Commentary*, p. 432.

3(1:11-18) Bishop Hall, citat In *Spurgeon's Devotional Bible*, p. 222.

4(1:19-28) Gesenius si alti carturari evrei au crezut ca sensul termenului este *numele (Sema) lui Dumnezeu*.

5(3:1-3) George Williams, *The Student's Commentary on the Holy Scriptures*, p. 140.

6(6:19-21) Flavius Josephus, *The Works of Josephus (Ant. vi 1.4)*, p. 178.

7(6.19-21) C. F. Keil si F. Delitzsch, „The Books of Samuel,” *Biblical Commentary on the Old Testament*, Vn:68.

8(10:7-9) Unii invatati evanghelici II considera pe Saul un credincios, dar care a alunecat grav In pacat, dupa care a suferit de o boala mintala. Ei sustin ca este improbabil ca Dumnezeu sa fie investita cu functia de prim rege al poporului Sau ales.

9(10:7-9) Matthew Henry, „I Samuel,” in *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, 11:334, 35.

10(12:1-13) Denumirile *Bedan* si *Barac* sunt foarte asemanatoare In textele stravechi. Adesea s-a facut confuzie la copiere Intre literele ebraice „d” (*dalet*) si „r” (*res*), precum si Intre formele finale ale lui „n” (*nun*) si „k” (*kaf*).

“(13:1) O mare parte a problemelor legate de manuscrisele Vechiului Testament sunt legate de sistemul ebraic al numerelor, care se preteaza la destul de multe greseli de neatentie. Vezi comentariul asupra cartilor Cronici, pentru alte detalii.

¹²(13:2-5) Vezi nota precedents.

¹³(14:16-23) Editia veche a traducerii RV din 1885 reda textul astfel: „Aduceti Incoace efodul: caci el purta efodul In vre-

290

**1
Samue
l**

- mea aceea inaintea Israelului." 14(15:13-35) Christian F. Erdmann, "The Books of Samuel," in *Commentary on the Holy Scriptures, Critical, Doctrinal and Homiletical*, de Lange, 111:209.
- 1^{^(}(16:14-23) Arthur Rendle Short, *The Bible and Modern Medicine*, p. 71.
- 1⁶(17:55-58) Septuaginta omite aceste trei versete.
- 17(17:55-58) Williams, *Student's Commentary*, p. 152.
- 18(17:55-58) Michael Griffith, *Take My Life*, p. 128.
- 19(21:10-15) DeRothschild, nu dis-punem de alte materiale.
- 20(23:13-18) Poate ca el manifesta loialitate fata de *pozitia* ocupata de tatal sau, desi era conștient ca acesta nu traia cum trebuie *pe plan personal*.
- 21(26:21-25) Poate ca acestea au fost doar vorbe in vSm. Pe de alta parte, daca Saul a fost sincer, ar putea constitui un argument in favoarea opiniei conform careia, in pofida pacatului și starii sale paranoice, el a avut totusj credinta in Dumnezeu.
- 22(27:1-4) Keil si Delitzsch, sugerand ca o domnie de cincizeci de ani „nu este imposibil" de conceput. cred ca este vorba de unu și acelasi Achis, in ambele texte, precum si la 1 Regi 2:39 („Samuel," VIL255)."
- BIBLIOGRAFIE
(1 și 2 Samuel)**
- Blaikie, William Garden. "The First Book of Samuel. In *The Expositor's Bible*. Londra: Hodder and Stoughton, 1909.
- . "The Second Book of Samuel." In *The Expositor's Bible*. Londra: Hodder and Stoughton, 1909.
- Erdmann, Christian F. "The Books of Samuel." In *Commentary on the Holy Scriptures, Critical, Doctrinal and Homiletical*. Vol. 3 al lui Lange. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, . 1960.
- Grant, F., W. "Samuel." In *The Numerical Bible*. Vol. 2, New York: Loizeaux Brothers, 1904.
- Henry, Matthew. "The Books of Samuel." In *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*. Vol. 2, Joshua to Esther. McLean, VA: MacDonald Publishing Company, n.d.
- Jensen, Irving L. / & 11 Samuel. Chicago Moody Press, 1968.
- Keil, C. F., și Delitzsch, F. "The Books of Samuel." In *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 7, Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.
- Laney, J. Carl. *First and Second Samuel*. Everyman's Bible Commentary. Chicago: Moody Press, 1982.
- Merrill, Eugene H. "I and 2 Samuel." In *The Bible Knowledge Commentary*. Old Testament. Wheaton IL: Victor Books, 1985.
- Meyer, F. B. *Samuel*. Chicago: Fleming H. Revell Co., n.d. Retipriire. Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, 1978.
- Short, Arthur Rendle. *The Bible and Modern Medicine*. Chicago: Moody Press, 1953.